

ပြဿနာတင်

စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေး (၄)

WAR AND PEACE
LEO TOLSTOY

အပိုင်း ၇

အခန်း ၁

ထာဝရဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာဦးသူတို့ အား
ပင်ပန်းဆင်းရဲသောအလုပ်မှ ကင်းဝေးခြင်း (ဝါ)
သက်သောင့်သက်သာနေထိုင်ရခြင်းဟူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် လူသည် ဒုစရိုက်များကို
ကျူးလွန်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ဆိုးတော်မူ၍
လူ့အန္တယ်ကြီးကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ လူသည် မျက်နှာမှ
ချွေးထွက်လျက် အစာကို ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေစားသောက်ရမည်၊
ပျင်းရိစွာ နေထိုင်ခြင်း (ဝါ) သက်သောင့်သာ နေထိုင်ခြင်းကို ဒုစရိုက်
အဖြစ် မှတ်ယူမည်ဟု ပညတ်တော်မူခဲ့၏။ ဤသည် မှာ သမ္မာကျမ်းလာ
ဒဏ္ဍာရီ၏ အဆို ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဒုစရိုက်ဖြင့် ပြီးသောလူသားသည်
ကမ္ဘာဦးက ကဲ့သို့ပင် ပျင်းရိစွာနေထိုင်ခြင်းကို ခုံမင်မြဲ ခုံမင်လျက်
ရှိလေသည် ။

ပျင်းရိစွာ နေထိုင်ခြင်း (ဝါ) မည်သည့် အလုပ်ကိုမျှ ပင်ပန်းကြီးစွာ
မလုပ်ဘဲ သက်သောင့် သက်သာ နေထိုင်ခြင်း (ဝါ)
ဇိမ်ကျကျနေထိုင်ခြင်းသည် ခုံမင်အပ်သော အမူအကျင့်မဟုတ်၊ ဒုစရိုက်

သာဖြစ်သည် ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တွင်းမှ အသံတစ်သံကပြော၏။

အကယ်၍ လူသည် ပျင်းရိစွာနေထိုင်ခြင်း (၀၁)
ဇိမ်ကျကျနေထိုင်ခြင်းပြု၍ ထိုသို့နေထိုင် ခြင်းသည် လည်း
သုစရိုက်ဖြစ်သည် (၀၁) ကမ္ဘာဦးက ထာဝရဘုရား၏ အလိုတော်နှင့်
အညီ မိမိ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေခြင်း ဖြစ်သည် ဟု
ယူဆနိုင်မည်ဆိုလျှင်ကား လူသည် ကမ္ဘာဦးသူတို့ ၏ စည်းစိမ်ကို
ခံစားရမည်မူချ ဖြစ်သည် ။

ဤလောက၌ ထိုသို့ ကမ္ဘာဦးသူတို့ ၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
ခံစားလျက်ရှိသော လူတန်းစား တစ်ခုရှိ၏။ ထိုလူတန်းစားသည်
မည်သည့် အလုပ်ကိုမျှ ပင်ပန်းကြီးစွာ မလုပ်ဘဲ ဇိမ်ကျကျနေထိုင်
ခြင်းပြု၏။ ထိုသို့နေထိုင်ခြင်းပြုသော်လည်း မိမိသည် လူလောကကြီး၏
တာဝန်ကို ထမ်းဆောင် လျက် ရှိသည် ဟု ကိုယ့်ဘာသာ
အထင်ကြီးလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့နေထိုင်ခြင်းကြောင့် မည်သူ၏ ပြစ်တင်
ခြင်းကိုမျှ မခံရသောအဖြစ်ကိုလည်း ရလျက်ရှိ၏။ ဤသို့ဖြင့်
ထိုလူတန်းစားသည် ကမ္ဘာဦးသူတို့ ၏ စည်းစိမ်ကိုရလျက်ရှိလေသည် ။
ထိုလူတန်းစားကား အခြားမဟုတ်၊ စစ်ဗိုလ်စစ်သားတည်းဟူသော
စစ်လူတန်းစားပင် ဖြစ်သတည်း။

ဤသို့ မရှောင်မလွှဲသာ ဇိမ်ကျကျနေထိုင်ရခြင်း ဤသို့
နေထိုင်သော်လည်း မည်သူကမျှ အပြစ်ပြော၍
မရသောအဖြစ်ကိုရလျက်ရှိခြင်း စသည် တို့ သည် စစ်မှုထမ်းတို့
သာခံစားရသော အခွင့် ထူးကြီး ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ နောင်တွင် လည်း
ထိုအတိုင်း ဖြစ်နေပေလိမ့်ဦးမည်။

နီကိုလေသည် ၁၈၀၇- ခုနှစ် အလွန်၌ ပါဗလိုဂရက်မြင်းတပ်တွင်

ဆက်လက်၍ အမှုထမ်းကာ ဒင်နီဆော့ဗ်၏ မြင်းတပ်ခွဲကို ဆက်လက်၍ ကွပ်ကဲရသည် ၌ ယင်းသို့စစ်လူတန်းစားများ သာ ခံစား ရသော ကမ္ဘာဦးသူတို့ ၏ စည်းစိမ်ကို အပြည့်အဝခံစားရလေသည်။ ။

နီကိုလေသည် ယခင်ကကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ချေ။ ၎င်း၌ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိသည် မှန်သော်လည်း ဖြီးတတ်ဖြန်းတတ်သော အကျင့်ကို ရရှိခဲ့လေပြီ။ မော်စကိုရှိ ၎င်း၏ မိတ်ဆွေ ရောင်းရင်းများကမူ ဤအခြင်းအရာမှာ မကောင်းသော အခြင်းအရာဖြစ်သည် ဟု ယူဆကြ၏။ သို့ရာ တွင် တပ်တွင်းရှိ အထက်အရာရှိများ နှင့် တကွ အောက်လက်ငယ်သားများကမူကား ထိုအခြင်း အရာကို နှစ်သက်သဘောကျလျက် ရှိကြ၍ နီကိုလေကိုယ်တိုင်ကလည်း မိမိ၏ ဘဝကို မိမိကျေနပ် လျက် ရှိလေသည်။ ။ ၁၈၀၉-ခုနှစ်ထဲသို့ ရောက်သည့် အခါ၌ ကား အိမ်မှ ပေးသော စာများ ထဲတွင် မိမိတို့ ၏ စီးပွားရေးအခြေအနေမှာ များစွာဆိုးရွားလျက် ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မိအိုဖအိုကြီးများ အားတက်ရွှင်လန်းကာ စိတ်ချမ်းသာစေရန် အိမ်သို့ပြန်လာသင့်ကြောင်းဖြင့် မိခင်မြို့စားကတော်ကြီး က မကြာခဏ ထုတ်ဖော်ရေးသားခြင်းကို တွေ့ရလေသည်။ ။

မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကား လူ့ဘဝ၏ ရှုပ်ထွေးပွေလီသော ကိစ္စများမှ ကင်းဝေးသော ပတ်ဝန်း ကျင် ဖြစ်၏။ နီကိုလေသည် အိမ်မှ လာသောစာများကိုဖတ်၍ မိဘနှစ်ပါးသည် မိမိအား ဤပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုကြလေသလောဟု တွေး၍ စိုးရိမ်မိနေသေး သည်။ ။ ဤအတိုင်းသာဆိုပါက မိမိသည် စာရင်းဒိုင်များ နှင့် စာရင်းရှင်းရခြင်း၊ စကားများ ရခြင်း၊ ဆက်ဆံရခြင်း၊ အထက်တန်းလွှာ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့်

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း၊ ဆွန်ယာအား ချစ်ခင် ရခြင်း၊
လက်ထပ်မည်ဟု ကတိပေးခြင်း စသည့်
ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသောအရာများ ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိ သည့် လူ
ဘဝဝဲဩဇာကြီးထဲသို့ သက်ဆင်းရချေဦးတော့မည်ဟု တွေး၍
စိတ်ပျက်မိသည် ။ စစ်တပ် ၏ အပြင်ဘက်လောကကြီးကား ရှုပ်ထွေး
ကျဉ်းကျပ်လှ၏ ဟု လည်း တွေးမိသည် ။ သို့ဖြင့် နီကိုလေ သည်
မိခင်မြို့စားကတော်ကြီးဆီသို့ ပြင်သစ်ဘာသာဖြင့်
ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း စာပြန်လိုက်၏။ စာ၏ ထိပ်တွင်
'ချစ်လှစွာသော မေဖျား'ဟု ရေးပြီး စာ၏ အောက်ဆုံး၌ 'မေဖျား၏
ကျိုးနွံ ရှိသေလှစွာသော သားတော်' ဟု ရေးသားထားသော်လည်း
စာထဲ၌ ကား မည်သည့် အချိန်၌ ပြန်လာ ခဲ့မည်ဖြစ်ကြောင်း
တစ်လုံးမျှမရေးလိုက်ချေ။ ၁၈၁၀ - ခုနှစ် မိဘများ ထံမှ
ရောက်လာသောစာများ ထဲ ၌ နာတာရှာအား
မင်းသားကလေးအင်ဒရေနှင့် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းပြီးစီးပြီဖြစ်ကြောင်း၊
မင်းသား ကလေးအင်ဒရေ၏ ခမည်းတော်ကြီးဆန္ဒအရ
လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကို တစ်နှစ်ရွှေ့ဆိုင်းထားကြောင်း ပါရှိ
လာလေသည် ။ နီကိုလေသည် ဤစာကြောင့် များ စွာ
စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ပထမ အကြောင်းမှာ တစ်အိမ်လုံးတွင်
မိမိအချစ်ဆုံး အကြင်နာဆုံးဖြစ်သော ညီမငယ် နာတာရှာအား
ဆုံးရှုံးရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းနည်းမိခြင်း ဖြစ်၏။
ဒုတိယအကြောင်းကား (မင်းသားကလေး အင်ဒရေနှင့် စကားများ
ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည့် အလျောက်) မိမိကဲ့သို့ မြင်းတပ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အဖို့
မင်းသားကလေး အင်ဒရေလိုလူမျိုးနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ
ပတ်သက်ဆက်စပ်ခြင်း မရှိရလျှင်လည်း ဂရုမစိုက်ဟူသော သဘောကို

၎င်း၏ ရှေ့တွင် ပြခွင့်မရ လိုက်လေခြင်း၊ နာတာရှာကို တကယ်ချစ်သည် ဆိုပါက ဇီဇာကြောင်လှသော အဘိုးကြီး၏ စကားလောက်ကိုမျှ မပယ်လှန်ရဲသဘောဆိုသည် ကို မပြောလိုက်ရလေခြင်းဟု တွေးမိသည့် အတွက်လည်း ဝမ်းနည်းမိခြင်း ဖြစ်လေသည် ။ နီကိုလေ သည် ညီမငယ်နာတာရှာအား လက်မထပ်မီ အပျိုဘဝဖြင့် တွေ့ဆုံရန်အတွက် တပ်မှ ခွင့်ယူရမည် လောဟု စဉ်းစားမိသည် ။ သို့ရာတွင် စစ်ရေးတာဝန်များ ၊ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများ ၊ ဆွန်ယာနှင့် မိမိတို့ ကိစ္စများကို တွေးလိုက်မိသောအခါတွင် နီကိုလေသည် ခွင့်မယူသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ထားလိုက်မိပြန် သည် ။ သို့သော်လည်း ထိုနှစ်နွေဦးပေါက်၌ ကား ဖခင်မြို့စားကြီး မသိအောင် ရေးလိုက်သည့် မြို့စား ကတော်ကြီး၏ စာတစ်စောင်ကို နီကိုလေ ရရှိလေသည် ။ ထိုစာအရ နီ ကို လေ မှာ မပြန်၍ မဖြစ်တော့သော အခြေသို့ ဆိုက် လာလေပြီ။ မိခင်မြို့စားကတော်ကြီး၏ စာ၌ အကယ်၍ နီကိုလေ ပြန်ရောက်လာခြင်းမပြုဘဲ ဤအတိုင်းသာ ပစ်ထားပါက မိမိတို့ ပ စ ည်း အား လုံး မှာ လေလံတင်၍ ရောင်းချခြင်း ခံရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့ မှာ လည်း တောင်းစားဖို့ သာရှိတော့ကြောင်း၊ မြို့စား ကြီးရောစတော့မ့်မှာ စာရင်းခိုင် မီတင်ကာကို များ စွာ ယုံကြည်လွန်းကြောင်း၊ ထို့ပြင် သဘော ကောင်းလွန်း၍ လူတိုင်းက အခွင့်ကောင်း ယူကြသည့် အတွက် မိမိတို့ အခြေအနေမှာ များ စွာ ဆိုးလျက်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရေးသားထား၏။ ‘ဘုရားသခင် အလိုတော်ကျ သားတော်ပြန်လာဖို့ မေဖျား တောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်။ မေဖျားနဲ့ တကွ တစ်အိမ်သားလုံး ဒုက္ခရောက်တာ မမြင်ချင်ရင် မလာဘဲ မနေပါနဲ့ ။ ခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါ’ ဟု စာထဲတွင် ပါရှိလေသည် ။

နီကိုလေသည် ထိုစာကို ဖတ်၍ များစွာ စိတ်ထိခိုက်သွား၏။
တိကျစေ့စပ်သူများ တွင် မိမိလုပ်ရမည့် အလုပ်ကို ညွှန်ပြတတ်သော
စဉ်းစားဉာဏ်တစ်မျိုးရှိတတ်လေရာ ထိုစဉ်းစားဉာဏ်မျိုး သည်
နီကိုလေအား ၎င်းပြုလုပ်ရမည့် အလုပ်ကို ညွှန်ပြခဲ့လေပြီ။

ယခုအချိန်၌ နီကိုလေ လုပ်ရမည့် အလုပ်မှာ တပ်မှ
လုံးဝနုတ်ထွက်သွားခြင်း မပြုသည့် တိုင် မည်သည့် နည်းဖြင့်မဆို
ခွင့်ယူ၍ အိမ်သို့အရောက်ပြန်ရေးပင် ဖြစ်၏။ နီကိုလေသည် မည်သည့်
အတွက်ကြောင့် ပြန်ရမည်ကို ကောင်းစွာ မသိသေးသော်လည်း
ညစာစား၍ တစ်ရေးတမော အိပ်ပြီး နောက်၌ များစွာ ဗွေဆိုးလှသည့်
အတွက် အတန်ကြာမျှ စီးခြင်းမပြုခဲ့သော သောကြာဂြိုဟ်အမည်ရှိ
စစ်မြင်းကြီးကို ကုန်းပြင်စေသည် ။ မြင်းကို အမြှုပ်တစ်စီထအောင်
တစ်ပတ်လောက် ကုန်းကျင့်၍ ပြန် လာပြီးနောက် နီကိုလေသည်
လာဗရူရှကာနှင့် တကွ(၎င်းမှာ ဒင်နီဆော့ဗ်၏ တပ်လုလင်ဖြစ်၍
ဒင်နီဆော့ဗ် မရှိသည့် နောက်တွင် နီကိုလေနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။) မိမိ၏
သွေးသောက်များအား မိမိ သည် ခွင့်ယူ၍ အိမ်သို့
ခေတ္တပြန်ဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်၏။ မိမိမှာ များ
မကြာသေးမီက စစ်ရေးတာဝန်များကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်
ဖြစ်၍ ဗိုလ်ကြီးရာထူးကို တိုးမြှင့်ခြင်း ခံရမည် လော၊ သို့တည်းမဟုတ်
'စိန့်အင်း' စလွယ်ကြီးကို ရတော့မည်လောဟု စောင့်မျှော်နေချိန်ဖြစ်ရာ
စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ မည်သို့မျှ အမိန့်မထွက်သေးမီ ယခုကဲ့သို့
ရုတ်တရက် ပြန်သွားပါက ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ မည်လော၊ ထို့ပြင်
မန်ကျည်းစေ့ရောင်တွင် စာဥပြောက်များ ဖြင့် လှပလှသော
မြင်းကြီးသုံးကောင် ကိုလည်း ငွေဒင်္ဂါးနှစ်ထောင်ဖြင့် ရောင်းရန်
ပိုလန်မြို့စားကလေး ဂိုလူကော့စကီနှင့် စကားဆိုင်ထား သေးရာ

ယခုအတိုင်း ထွက်သွား၍ ကောင်းပါမည်လော၊ ထိုမျှမက မိမိတို့
မြင်းတပ်သားများကလည်း (မတ်မွိုင်ဇယ်ဘိုဇိုဇီးစကားအမည်ရှိ
ပိုလန်သူ အမျိုးတစ်ဦးအား အူလန်မြင်းတပ်သားများက ဂုဏ်ပြုပွဲ
ကျင်းပသည် ကို အားကျမခံ) မတ်မွိုင်ဇယ်ပရာဇတ်ဇီးစကား အမည်ရှိ
ပိုလန်သူ အမျိုး သမီးတစ်ဦးကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့်
ကပွဲကြီးတစ်ခုကျင်းပရန် စီစဉ်ထားလေရာ ဤကပွဲကြီးကို
အခြားသူတစ်ဦးအား စီမံရန် လွှဲအပ်ပစ်ခဲ့ပါက သင့်မှ သင့်ပါမည်လော
စသဖြင့် နီကိုလေသည် တသီတတန်းကြီး တွေးမိ၏။ သို့ရာတွင်
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မိမိမှာ တောက်ပရွှင်မြူးဖွယ်ကောင်း သော
စစ်သားလောကကို ခွဲခွာကာ ရှုပ်ထွေးပွေလိမ်လှသော ပြင်ပလောကသို့
သွားရတော့မည်သာ ဖြစ်လေရာ နီကိုလေမှာ
စိတ်မပျံ့တပါဖြစ်လျက်ရှိ၏။ နောက်တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ
နီကိုလေ ခွင့်ရလေသည် ။ နီကိုလေအတွက် ၎င်း၏ တပ်ရင်းမှ
မြင်းတပ်သား၊ တပ်ဗိုလ်များကသာမက တပ်မဟာတစ်ခုလုံးရှိ
တပ်ဗိုလ်၊ တပ်သားများကပါ တစ်ယောက်လျှင်
ငွေတစ်ဆယ့်ငါးကျပ်စီစု၍ နှုတ်ဆက်ညစာစားပွဲကြီးတစ်ခု
ကျင်းပကြ၏။ ညစာစားပွဲ၌ တီးဝိုင်းနှစ်ဝိုင်းနှင့် အဆိုတော်များ ပင်
ထည့်လိုက်ကြသေးသည် ။ နီကိုလေကလည်း ဗိုလ်မှူးဘာဆော့နှင့်
ထရီပတ်ခေါ် အကတစ်မျိုးကို ကလိုက်သေး၏။
ခပ်ထွေထွေဖြစ်နေကြပြီဖြစ်သော တပ်ဗိုလ်များက နီကိုလေကို
ပွေ့ဖက်၍ အပေါ်သို့ မြှောက်တင်ပစ်ကစားကာ နှုတ်ဆက်ကြ၏။
တတိယမြင်းတပ်ခွဲမှ တပ်သားများကလည်း နီကိုလေ ကို မြှောက်၍
ကစားကြပြီးနောက် ပထမဆုံး ချောထောက်စခန်းအထိ လိုက်၍
ပို့လိုက်ကြလေသည် ။

နီကိုလေတို့ တပ်စခန်းချနေသည့် ကရီမင်ချူဒေသနှင့်
ကိယက်မြို့မှာ မိမိသွားရမည့် ခရီး၏ တစ်ဝက် ဖြစ်၏။
ခရီးသွားလျက်ရှိသူများ သည် ခရီး၏ ပထမတစ်ဝက်၌
မိမိထွက်ခွာလာသော နေရာ အကြောင်းကို
တွေးတောစဉ်းစားလေ့ရှိကြရာ ကရီမင်ချူနှင့် ကိယက်ကြား
ပထမခရီးတစ်ဝက် အတွင်း၌ နီကိုလေ၏ အတွေးများမှာ လည်း မိမိ၏
တပ်ရင်းအကြောင်းတွင် ဝဲလှည့်ရှိ၏။ သို့ရာတွင်
ခရီးတစ်ဝက်ကျော်လာသည့် အခါတွင် မူကား နီကိုလေသည်
မန်ကျည်းစေ့ရောင်တွင် စာဥပြောက်ထဲ နေသော မိမိ၏
မြင်းကြီးသုံးကောင်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတပ်ခွဲမှ တပ်ထောက်ဗိုလ်
ဒိုဟိုင်းဗေကို လည်းကောင်း မေ့လျော့စပြုလာကာ မိဘများ ရှိရာ
အိုထရာနီဒေသအကြောင်းများ နှင့် တကွ အိုထရာ နီတွင် တွေ့ရမည့်
အခြင်းအရာများကို တွေးတောစပြုလာခဲ့လေပြီ။ အိမ်နှင့်
တဖြည်းဖြည်းနီးလာ သည် နှင့် အမျှ အိမ်၏ အကြောင်းကိုတွေးကာ
စိတ်ကူးခြင်းသည် လည်း နီကိုလေ၏ ရင်ထဲတွင် ထူထည်ပမာဏ
ကြီးမားလာခဲ့လေပြီ။ ထိုအချိန်က နီကိုလေ၏ ရင်ထဲတွင်
ဖြစ်ပေါ်နေသော ခံစားမှု မှာ ပမာအားဖြင့် ဆိုရလျှင် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ခုတို့
ရှိကြသည့်အနက် ဝင်ရိုးစွန်းတစ်ခုစီ၏ ဆွဲငင်ခြင်း အားသည်
ထိုဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ခုတို့ အကွာအဝေး နှစ်ထပ်ကိန်း၏ ပြောင်းပြန်အချိုးကို
လိုက်၍ ကွဲပြား ကြသည် ဟူသော နယူတန်၏ ရူပဗေဒဥပဒေသအတိုင်း
ဖြစ်ပေါ်သကဲ့သို့ ၎င်း၏ စိတ်ကူးများ သည် လည်း အိမ်နှင့် နီးလာသည်
နှင့် အမျှ မိမိ၏ အကြောင်းများ တွင် သာ ဝဲလှည့်ကျက်စားလာခဲ့ကြလေ
သည် ။ အိုထရာနီသို့မရောက်မီ နောက်ဆုံးချောထောက် စခန်းသို့
ရောက်သည် ၌ နီကိုလေသည် စွတ်ဖားသမားများအား ငွေဒင်္ဂါးသုံးပြား

ဆုပေးလိုက်ပြီးနောက် အိမ်သို့ ရောက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင် နက်
ကလေးသူငယ်ကလေးတစ်ယောက်သဖွယ် အသက်ကိုမျှ ကောင်းစွာ
မရှူနိုင်တော့ဘဲ အိမ်ပေါ်သို့ ပြေးတက်လာခဲ့လေသည်။ ။

အိမ်သားများ နှင့် တွေ့ဆုံရခြင်းအတွက် ပီတိဖြစ်ရခြင်း၊ ‘အို သူတို့
ပြောသလောက်လဲ အခြေ အနေမဆိုးသေးဘဲနဲ့ ငါ့နယ် ဘာဖြစ်လို့ များ
ဒီလောက်ရေးကြီးသုတ်ပျာ လာခဲ့မိပါလိမ့်’ ဟု အထင် နှင့်
အမြင်လွဲနေသည့် အတွက် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားခြင်း စသည့်
ဝေဒနာများကို ခဏမျှ ခံစားလိုက်ရ သော်လည်း ခဏကြာသော်
နီကိုလေသည် အိမ်သားစု၏ ကမ္ဘာလောကထဲတွင် အသားကျသွားလေ
တော့သည်။ ။ ဖခင်မြို့စားကြီးနှင့် မိခင်မြို့စားကတော်ကြီးတို့ မှာ
အနည်းငယ်ကျသွားသည် မှ အပ များ စွာပြောင်းလဲခြင်းမရှိချေ။
နီကိုလေအဖို့ အသစ်အဆန်းဖြစ်နေသည့် အချက်တစ်ချက်ကားရှိ၏။
ယင်း မှာ ယခင်က အိမ်တွင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထမရှိသော
တစ်စုံတစ်ရာအတွက် စိတ်မချမ်းမသာဟန်ပေါ် နေခြင်းနှင့်
တစ်ခါတစ်ရံ အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်ကြခြင်းတို့ ဖြစ်၏။
ဤသို့ဖြစ်နေခြင်းမှာ အိမ် တွင်းစီးပွားရေးအခြေအနေ ဆိုးနေခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို မကြာမီ နီကိုလေသိရှိလာရလေ သည်။ ။
ဆွန် ယာ မှာ အသက်နှစ်ဆယ်နားသို့ ကပ် လာပြီဖြစ်လျက်
အလှကျက်သရေတိုးခြင်း ရပ်စဲ စပြုကာ ရှေ့တွင် ယခုထက်ထူး၍
လှတော့မည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုလည်း မတွေ့ရတော့ချေ။ သို့ရာ တွင်
ယခုလောက်မျှဖြင့်လည်း ဆွန်ယာမှာ လှ၍ နေပါပြီ။ ဆွန်ယာမှာ
နီကိုလေ ပြန်ရောက်လာသည့် အချိန်မှ စ၍ ရွှင်လန်းခြင်းနှင့်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ အငွေ့အသက်များကို မှုတ်ထုတ်လျက် ရှိသကဲ့သို့
ဖြစ်လေရာ ဆွန်ယာ၏ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော၊ မှန်ကန်သော၊

သစ္စာရှိသောအချစ်ကြောင့် နီကိုလေမှာ ကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရသေး၏။
ဝီတာနှင့် နာတာရှာတို့ ကိုကား နီကိုလေ အံ့သြ၍ မဆုံး ဖြစ်လျက်ရှိ၏။
ဝီတာမှာ ကြီးကောင်ဝင်သံပေါက်လျက် ခပ်ရွတ်ရွတ်
ခပ်နောက်နောက်ဟန်ရှိသော အသက်ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်
လူပျိုပေါက်ကလေး ဖြစ်နေလေပြီ။ နာတာရှာကို မြင်သောအခါတွင်
မူကား နီကိုလေသည် အတန်ကြာ တအံ့တသြ ကြည့်နေမိပြီးမှ
အားရပါးရ ရယ်လိုက်မိသည်။

"ဟေ၊ နာတာရှာက အရင်က နာတာရှာ မဟုတ်တော့ဘူးဟေ့"
နီကိုလေက ပြောလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ကိုကို၊ နာတာရှာက ပိုပြီး အရပ်ဆိုးလာလို့ လား"

"မဆိုးပါဘူးဗျာ။ မဆိုးတဲ့ အပြင် ကျက်သရေတောင်ရှိလာသေး။
အေးလေ၊ ညီမက မင်းသမီး ကလေးတစ်ပါးဖြစ်တော့မှာ
ကိုး'နီကိုလေက နာတာရှာအနီးသို့ ကပ်၍ ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်၏။

"ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်" နာတာရှာက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ပြောလိုက်၏။

နာတာရှာက မင်းသားကလေးအင်ဒရေ အိုထရာနီသို့ ရောက်လာပုံ၊
၎င်းတို့ နှစ်ဦး မည်သို့ မည်ပုံတွေ့ကြပုံတို့ ကို ပြောပြရုံမျှမက
မင်းသားကလေးအင်ဒရေထံမှ နောက်ဆုံးရောက်လာသော
စာတစ်စောင်ကိုပါ ထုတ်၍ ပြလိုက်သည်။

"ဝမ်းမသာဘူးလား ကိုကို ဟင်၊ နာတာရှာတော့ သိပ်ပျော်တာပဲ"

"သာပျိုဗျာ၊ သာပျို။ လူကတော့ လူကောင်းပါပဲ။ နေစမ်းပါဦး။
နာတာရှာကကော ချစ်ရဲ့ လား"

"အို ကိုကိုကလည်း ။ နာတာရှာ ဘယ်လိုဖြေရမလဲ" နာတာရှာက ပြောလိုက်သည် ။ အတန်ကြာမှ

"နာတာရှာ ဘိုးရစ်ကိုလည်း ချစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ စာပြတဲ့ ဆရာကိုလည်း ချစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ ဒင်နီဆော့ဗ်ကိုလည်း ချစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခုအင်ဒရေကို ချစ်တာက သူတို့ ကို ချစ်တာနဲ့ မတူဘူး။ ခုတော့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ ပျော်လည်း ပျော်တယ်။ နာတာရှာအထင်တော့ အင်ဒရေထက် ကောင်းတဲ့ လူတော်တဲ့ လူလောကမှာ မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်တယ်။ ခုလေ နာတာရှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေနေပြီ ကိုကိုရဲ့ ။ အရင်ကလို မဟုတ်တော့ဘူး။"

နီကိုလေက ယခုကဲ့သို့ လက်ထပ်မင်္ဂလာတစ်နှစ်ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ခြင်းကို မနှစ်သက်ကြောင်း ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် နာတာရှာက နီကိုလေအား ပြင်းထန်စွာအပြစ်ဆိုကာ ဤသို့ မရွှေ့ဆိုင်းလျှင် မဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘသဘောမတူဘဲ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမှာ ဆိုးရွားသောအလုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း တစ်နှစ်လောက်ရွှေ့ဆိုင်းစေလိုကြောင်း စသည် ဖြင့် ပြောဆိုလျက် ရှိလေသည် ။

"ကိုကို ဒါတွေ နားမလည်သေးပါဘူး' နာတာရှာက ပြောလိုက်၏။

နီကိုလေသည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ နာတာရှာကိုကြည့်၍ စဉ်းစားနေမိသည် ။ အမှန်အားဖြင့် နာတာရှာသည် ရည်ငံသူရှိနေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် သော်လည်းကောင်း၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းပြီးဖြစ်သော ခင်ပွန်းလောင်းနှင့် ခွဲခွာနေရသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် သော်လည်းကောင်း မတူတော့ချေ။

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ တည်ကြည်ငြိမ်သက်လျက် ရှိလေပြီ။
နီကိုလေသည် ဤအခြင်းရာကိုကြည့်၍ အံ့အားသင့်လျက်ရှိကာ
မင်းသားကလေးအင်ဒရေ၏ ပိုးပန်း ခြင်းကိုပင် သံသယရှိလာပေသည်
။ အထူးသဖြင့် နာတာရှာအား မင်းသားကလေးအင်ဒရေနှင့် အတူ
တကွနေကြသည် ကို မိမိကိုယ်တိုင် မမြင်ရသေးသည့် အတွက်
နာတာရှာ၏ ကံကြမ္မာမှာ ရေရေရာရာ မရှိသေးဟု ထင်မိသည် ။
မင်းသားကလေးအင်ဒရေနှင့် နာတာရှာတို့ ၏
လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေးကိစ္စ တွင် မပြေပြစ်သော အရာတစ်ခု
ရှိနေသည် ဟု လည်း နီကိုလေ ထင်နေမိသည် ။

‘ဘာဖြစ်လို့ တစ်နှစ်ရွှေ့ဆိုင်းထားရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့
လူသိရှင်ကြား စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ခြင်း မပြုတာလဲ’ဟု နီကိုလေ
တွေးမိ၏။ တစ်ခါ၌ နီကိုလေသည် ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိခင်
မြို့စားကတော်ကြီးနှင့် စကားစပ်မိသည် တွင် မိခင်မြို့စားကတော်ကြီး
ကိုယ်၌ ကပင်လျှင် မိမိကဲ့သို့ ၎င်းတို့ နှစ်ဦး၏ လက်ထပ်ရေးကိစ္စနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ သံသယများ ရှိနေသည် ကို နီကိုလေ တွေ့ရသော အခါ
နီကိုလေ အံ့သြရပြန်သည် ။ မိမိဘက်သား တစ်ယောက်တိုးလာသဖြင့်
ကျေနပ်သလိုလေး ဖြစ်သွားမိလေသည် ။

"အဲဒါ အင်ဒရေဆီက လာတဲ့ စာပဲ သားရဲ့ "
မိခင်မြို့စားကတော်ကြီးက သမီး တစ်ယောက်၌ ကြုံတွေ့ရမည့်
အိမ်ထောင်ရေးသုခနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိခင်တို့ ၏ ရင်တွင်း၌ ပုန်းလျှိုး
ကွယ်လျှိုး ဖြစ်ပေါ်တတ်သော မနာလိုဝန်တိုမှုမျိုးဖြင့် နီကိုလေအား
စာတစ်စောင် ထုတ်ပြသည် ။ "သူ့စာအလိုအရ ဒီဇင်ဘာလကျမှ
နိုင်ငံခြားက ပြန်ရောက်မယ်တဲ့ ။ ဘာကြောင့် များ နိုင်ငံခြားမှာ
ဒီလောက်နေသလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး။ နေများ မကောင်းလို့ လား

မဆိုနိုင်ဘူး။ သူ့ကျန်းမာရေး ကလည်း သိပ်မကောင်းဘူး။ နုက
နုနယ်ပါဘိသနဲ့ ။ နာတာရှာကိုတော့ သွားမပြောလိုက်နဲ့ နော်။ ပြီးတော့
သူ ဒီလောက်ရွှင်ရွှင်ပျပျ ဖြစ်နေတာကိုလည်း
မသိလိုက်မသိဘာသာနေလိုက်။ သူ့ခမျာ အပျိုဘဝနဲ့
နောက်ဆုံးနေရခြင်း မဟုတ်လား။ အင်ဒရေဆီက စာလာရင်
သူ့ခမျာပျော်နေတာပဲ။ အေးလေ အစစ အရာရာ
ချောမောပြေပြစ်ပါစေလို့ ဘုရားသခင်ဆီကိုပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာ ပဲ။
မြို့စားကတော်ကြီးသည် ဤစကားများ ဖြင့် အဆုံးသတ်လေ့ရှိ၏)
တကယ်တော့ အင်ဒရေကလည်း လူကောင်းကလေး
တစ်ယောက်ပါသားရယ်"

အခန်း ၂

အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ၌ နီကိုလေမှာ ထင်သလောက် ရွှင်လန်းခြင်းမရှိဘဲ ငြီးငွေ့လျက် ရှိ၏။ မိခင်ကြီး၏ ဆန္ဒအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့လှသော စီးပွားရေးကိစ္စများ တွင် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်၍ လည်း စိတ်ညစ်လျက် ရှိလေသည် ။

နီကိုလေသည် မိမိပရုံးပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေ သော ထိုဝန်ထုပ်ကြီးကို လျင်မြန်နိုင်သမျှ လျင်မြန်စွာ လျှော့ကျသွားစေရန်အတွက် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး တတိယနေ့၌ ဘယ်သို့သွားမည်ဟူသော မေးခွန်းကိုပင် ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်း မပြုဘဲ မျက်နှာထား ခပ်မှုန်မှုန်ဖြင့် စာရင်းခိုင်မီတင်ကာ၏ အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ကိစ္စအရပ်ရပ်ဆိုင် ရာ စာရင်းအင်းများကို တောင်းယူစစ်ဆေးကြည့်သည် ။ သို့ရာတွင် နီကိုလေသည် ကိစ္စအရပ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်သော စာရင်းအင်းများကို အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့် ဖြစ်လျက်ရှိသည့် စာရင်းခိုင်မီတင်ကာ လောက်မျှ မသိချေ။ မီတင်ကာနှင့် စကားပြောဆိုခြင်း၊ စာရင်းအင်းများကို စစ်ဆေးခြင်းများမှာ များစွာမကြာလှချေ။

အပြင်ဘက်ခန်းတွင် စောင့်နေကြသည့် ရွာလူကြီးတစ်ဦး၊ လယ်သမား ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးနှင့် ဆယ်အိမ်ခေါင်းတို့ ကား တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်သည် ထက် ကျယ်လောင်လာသော မြို့စားကလေး နီကိုလေ၏ ဆဲရေးတိုင်းထွာသံများကို ကြားကာ ကျောချမ်း လျက်

ရှိကြလေပြီ။

"အလကားကောင်၊ ဓားပြ၊ သားရေပေါ်အိပ်သားရေနားစားတဲ့ ကောင်။ ထို့။ ငါကတော့ ငါ့ အဖေလို မဟုတ်ဘူး မောင်။ ချမ်းသာပေးလိမ့်မယ်လို့ မထင်နဲ့ ။ အရေကို ဆုတ်ဖြုတ်မယ် သိလား။ ရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေကို မင်းပဲ ဓားပြတိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး လားဟင်"

တစ်မျက်နှာလုံး နီမြန်းကာ မျက်ထောင့်ကြီးနီလျက်ရှိသော နီကိုလေသည် စာရင်းဒိုင်မီတင် ကာကို လည်ကုပ်မှ ဆွဲကိုင်၍ ထုတ်လာပြီး ပါးစပ်မှ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်းလျက် ရှိရာမှ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် နူးရော ဖနောင့်ပါ ပစ်၍ ပစ်၍ သွင်းလိုက်သည် ကို မြင်နေရ၏။

"သွား၊ ခွေးမသား။ မင်းမျက်နှာကို နောက်တစ်ခါ မြင်ရရင်တော့အသေပဲ"

စာရင်းဒိုင်မီတင်ကာသည် ခြောက်ထပ်ရှိသောလှေကားကို တစ်လှမ်းတည်းဖြင့် ခုန်ဆင်းကာ ချုံတောကလေးများ ဘက်သို့ ထွက်ပြေးလေသည် ။ (ထိုချုံပုတ်တောကလေးမှာ အိုထရာနီတွင် အပြစ်ရှိသူများ ထွက်ပြေးပုန်းအောင်းတတ်သည့် နေရာကလေး ဖြစ်၏။ မီတင်ကာသည် မြို့မှ အရက်မူး၍ ပြန်လာလျှင် ထိုချုံတောကလေးထဲတွင် ပုန်း၍ နေလေ့ရှိသည် ။ အိုထရာနီမှ လယ်သမားများ သည် လည်း မီတင်ကာ၏ ဒဏ်ကိုမခံနိုင်၍ ဤချုံတောကလေးထဲသို့ ထွက်ပြေးပုန်းအောင်းလေ့ ရှိကြ၏။)

ထိုအချိန်တွင် စာရင်းဒိုင်မီတင်ကာ၏ မိန်းမနှင့် ခယ်မတို့ မှာ ၎င်း၏ အိမ်ကလေးထဲတွင် လက်ဖက်ရည်အိုးတည်နေရာမှ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သော မျက်နှာများ ဖြင့် အပြင်သို့ ပြု၍ ကြည့်နေ

ကြ၏။

နီကိုလေသည် ၎င်းတို့ အား အလျှင်းဂရုပြုခင်း မရှိဘဲ ရှူးရှူးရှားရှားဖြစ်လျက် ရှိရင်းက ခြေလှမ်းကျဲကြီးများ ဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ပြန်၍ ဝင်လာခဲ့၏။

မိတင်ကာအား ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်နေခြင်းကို အစေခံများ ထံမှ ကြားသိရသော မြို့စားက တော်ကြီးသည် ဤအတိုင်းသာဆိုပါက မိမိတို့ အခြေအနေမှာ တိုးတက်လာတော့မည်ဟု စိတ်သက်သာရာရသွားသော်လည်း သားဖြစ်သူ လက်လွန်သွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်လျက်ရှိလေသည် ။ မြို့စား ကတော်ကြီးသည် နီကိုလေ၏ အခန်းဝသို့ ခြေဖျားထောက်၍ လျှောက်သွားကာ ချောင်းကြည့်လိုက်မိ၏။ နီကိုလေသည် ဆေးတစ်ဆုံပြီး တစ်ဆုံထည့်၍ ဖွာလျက်ရှိလေသည် ။

နောက်တစ်နေ့၌ မြို့စားကြီးရောစတော့မိသည် သားကိုခေါ်ကာ ခပ်ရှက်ရှက်ပြီးရာမှ

"သားက စိတ်တိုတာကိုးကွယ့်။ မိတင်ကာက ဖေဖျားကို အကုန်ပြောပြလို့ ကြားပြီးပါပြီ"

‘ငါဟာ ဟောဒီရူးသွပ်နေတဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ အကြောင်းကို ဘာမှ မသိဘူး။ ဘာမှ မသိဘူး။ ဒီလောကကြီးနဲ့ ငါနဲ့ ဆက်ဆံဖို့ မကောင်းဘူး’ ဟု နီကိုလေ တွေးနေမိသည် ။

"ငွေ ၇၀၀ စာရင်းထဲ မသွင်းရကောင်းလားဆိုပြီး သားက စိတ်ဆိုးတယ်ဆို။ ဒါပေမဲ့ ဒီငွေ ၇၀၀ ကို နောက်စာရင်းစာရွက်တစ်ဖက်ထဲမှာ သွင်းထားတာပဲ သားရဲ့ ။ သားက နောက်တစ်ဖက်မှာ လှန်မကြည့်ဘဲ အရမ်းစိတ်ဆိုးနေတာကိုး"

"ဖေဖျား ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကောင်ဟာ ကောင်းတဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး ဖေဖျား။ အလကား ကောင်။ သူခိုးဓားပြဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ ဒီကောင်မျိုးကို ဒီလိုလုပ်ပေးမှ တော်ရုံကျမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖျားက သူ့ကို သဘောကျနေသေးတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် နောက် သူ့ကို ဘာမှ မပြောတော့ ပါဘူး။"

"ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူးလေ။ (မြို့စားကြီးမှာ မိမိဘက်က မှားသွားကြောင်းသိသဖြင့် ခပ်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည် ။ အမှန်အားဖြင့် ဤပစ္စည်းများမှာ မြို့စားကတော်ကြီးဘက်မှ ပါလာ သော အမွေများ ဖြစ်ရာ ယခု မိမိ၏ အစီအမံ ညံ့ဖျင်းခြင်းအတွက် သားသမီးများ ရှေ့တွင် အနေရခက် လျက်ရှိသည် ။ သို့ရာတွင် မည်သို့မျှလည်း မလုပ်တတ်ဘဲ ဖြစ်နေသည် ။) ကဲ ကဲ ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ သားရယ်။ စီးပွားရေးကိစ္စတွေကို သားပဲ ကြည့်ပြီးစီမံပါ။ ဖေဖျားလည်း အသက်ကြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဒီတော့"

"ကျွန်တော် မလုပ်ပါရစေနဲ့ ဖေဖျား။ ကျွန်တော် ဒီလိုလုပ်တဲ့ အတွက် ဖေဖျား စိတ်မချမ်းသာ ဘူးဆိုရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဖေဖျားက ကျွန်တော့်ထက် ပိုပြီး နားလည်ပါတယ်"

‘ဒီလယ်သမားတွေ၊ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စတွေ စာရင်းလိမ်ပြတာတွေကို ရှုပ်ပါတယ်’ ဟု နီကိုလေ တွေးမိသည် ။ "ဖဲကစားတဲ့ နေရာမှာ စာရင်းအင်းကို နားလည်ပေမယ့် ခုလို စာရင်းလိမ် တာတွေကိုတော့ ငါနားမလည်ဘူး" ဟု လည်း ရေရွတ်မိ၏။ ထိုနောက်၌ ကား နီကိုလေသည် စီးပွား ရေးကိစ္စများ တွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း မပြုတော့ချေ။ သို့ရာတွင် တစ်ကြိမ်၌ ကား မြို့စားကတော် ကြီးက ဝမ်းကွဲအစ်မတော်ကြီး ဒရူဘက်စကားယားအား

မိမိတို့ က ငွေဒင်္ဂါးနှစ်ထောင် ချေးထား ကြောင်း၊
ဒရူဘက်စကားယားကိုယ်တိုင် အော်ဒီမန်စာချုပ်တွင်
လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်းဖြင့် နီကို လေအား ပြောပြလေသည်။ ။

"ဒါလား" နီကိုလေက ပြောလိုက်သည်။ ။ "ဒီငွေ ပြန်ယူသင့် မယူသင့်
ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ရ မှာ လား မေဖျား။ ကျွန်တော် သဘောတိုင်း
ဆိုရင်တော့ အကြီးတော် ဒရူဘက်စကားယားကို ကျွန်တော်
သဘောမကျဘူး။ သူ့သား ဘိုးရစ်စ်ကိုလည်း ကျွန်တော်မကြိုက်ဘူး။
ဒါပေမဲ့ သူတို့ ဟာ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ဆွေးမျိုးနီးစပ်လဲ တော်တယ်။
ဆင်းလဲဆင်းရဲတယ်။ ဒီတော့"

နီကိုလေသည် မင်းသမီးကြီး ဒရူဘက်စကားယား
ခံဝန်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော စာချုပ် ကို ဆွဲဆုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ။
မြို့စားကတော်ကြီးမှာ ဝမ်းသာ၍ မဆုံးဖြစ်နေပေ၏။ ထိုနောက်မှ စ၍
နီကိုလေသည် စီးပွားရေးကိစ္စများ တွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း
မပြုတော့ဘဲ နောက်တိုးလာသော ဝါသနာသစ်ခုဖြစ်သည့်
အမဲလိုက်ခြင်းကိစ္စ၌ သာ နစ်မြုပ်လျက်ရှိလေရာ
ဖခင်မြို့စားကြီးကလည်း အမဲလိုက်ကွင်းတစ်ကွင်း လုပ်ပေးထားသည့်
အတွက် အံ့ကိုက်လျက် ရှိလေသည်။ ။

အခန်း ၃

ရာ သီ မှာ ဆောင်းဘက်သို့ လု လာလေပြီ။ နံနက်ခင်းက ကျထားသော နှင်းခဲများ သည် ဆောင်းဦးပေါက် မိုးဖွဲကလေးများ ပက်ဖျန်းလိုက်သည့် အခါ ပျစ်ခဲခဲဖြစ်လာကြ၏။ အစိမ်းရောင် သည် ပြောက်တိပြောက်ကျားရှိရာမှ ခပ်စိပ်စိပ်ဖြစ်လာကာ တစ်ပြေးတည်းယှက်သန်းစပြု လာပြီ ဖြစ်၏။ ကျွဲ၊ နွားများ နှင်းခြေထားသည့် ညိုမှို င်းသော ဆောင်းဂျုံခင်းများ ၊ နွေစိုက်သီးနှံခင်းမှ ဝါရွှေရွှေ ရိုးပြတ်တောများ ၊ နီကြန့်ကြန့် ပြောင်းခင်းများ ၏ နောက်ခံ၌ ကား အစိမ်းရောင်သည် တလွင်လွင် တောက်လျက်ရှိ၏။

ဩဂုတ်လကုန်လောက်အထိ အနက်ရောင်ထနေသော ရိုးပြတ်တော များ အလယ်တွင် ကျွန်းစုကလေးများ သဖွယ် ဖြစ်နေသော စိမ်းစိမ်းစိုစို တောအုပ်ကလေးများ သည် ယခုအချိန်၌ စိမ်းနေသော ဆောင်းဂျုံခင်းများ အလယ်တွင် ရွှေဝါရောင်၊ နီညိုရောင်သန်းနေသာ ကျွန်းစုကလေးများ သဖွယ် ဖြစ်လာကြ၏။ ဤရာသီ၌ ယုန်များမှာ အမွေးလဲစပြုလျက် မြေခွေး ပေါက်ကလေးများ သည် အစာရှာထွက်စပြုကြပြီ ဖြစ်၏။ ဝံပုလွေငယ်များမှာ အိမ်ခွေးသာသာ အရွယ်သို့ ရောက်လာကြပြီ ဖြစ်လေသည် ။ ထိုအချိန်ကား အမဲလိုက်ရန် အကောင်းဆုံးသော အချိန် ပေတည်း။ အမဲလိုက် ဝါသနာပါလှသော

နီကိုလေ၏ တောလိုက်ခွေးများမှာ ဆောင်းဒဏ်ကို ကောင်းစွာမခံနိုင်သေးသည့် အတွက် နီကိုလေသည် ၎င်းတို့ အား သုံးရက်ခန့်မျှ အစာကောင်းစွာ ကျွေး၍ အနားပေးပြီးနောက် စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ခရီးရှည်တော်လိုက်ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ တောလိုက်စထွက်မည့် နေရာမှာ ဝံပုလွေပေါက်ကလေးများ အစာရှာထွက်လေ့ရှိသော ဝက်သစ်ချတော ဖြစ်လေသည် ။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး တောလိုက်ခွေးများကို အိမ်တွင် အဆင်သင့်စုထား၏။ ထိုနေ့ကား နှင်းမှုန် မှုန်ကျလျက်ရှိ၍ လေမှာ လည်း ရိုးတွင်းခြင်ဆီခိုက်အောင် အေးမြနေသည် ။ သို့ရာတွင် ညနေစောင်း လာသည် ၌ ကောင်းကင်မှာ အုံ့မှိုင်းလာကာ နှင်းခဲများ အရည်ပျော်စပြု လာလေသည် ။ စက်တင်ဘာ လ ၁၅-ရက်နေ့၌ နီကိုလေသည် ညဝတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားလျက်ရှိရင်းက ပြတင်းဝမှ ရပ်၍ ကြည့် လိုက်ရာ တောလိုက်ထွက်ရန်အတွက် ထိုနေ့နံနက်ထက် သင့်လျော်သော နံနက်ရှိနိုင်မည် မဟုတ် ကြောင်းကို တွေ့ရ၏။ ကောင်းကင်သည် အရည်ပျော်ကာ မြေကြီးသို့ နိမ့်ဆင်းလာတော့မည်ကဲ့သို့ ထင်ရလျက် လေကလည်း တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည် ။ ပတ်ဝန်းကျင်လေထုထဲတွင် လှုပ်ရှားနေသည့် အရာဆို၍ မှုန်မှုန်ဖွဲဖွဲကလေးမျှ ကျဆင်းလျက်ရှိသော နှင်းပေါက်ကလေးများ သာရှိ၏။ ခြံထဲရှိ အရိုး ပြိုင်းပြိုင်းမျှသာကျန်သော သစ်ကိုင်းများ ပေါ်၌ မှန်သားကဲ့သို့ ကြည်လင်သောနှင်းပေါက်ကလေး များ သည် တွဲလွဲခိုလျက်ရှိရာမှ မြေပြင်ရှိ ညှာညောင်း ရွက်ကျင်တို့ ပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းသွားကြ၏။ မြေကြီးသည် အနက်ရောင်ထကာ စွတ်စိုလျက်ရှိပြီး ဘိန်းစေ့ကြွထားသည့် နှယ် တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ပြောင်လက်နေသော သံပွင့်ကလေးများကို

မြင်ရသည် ။ အဝေးတွင် ကား နှင်းမြူကန့်လန့်ကာကြီးဖုံး ထားသကဲ့သို့
ဝိုးတဝါးသာ မြင်ရလေသည် ။ နီကိုလေသည် စိုစွတ်လျက်
ရွံ့စပ်စပ်ဖြစ်နေသော မြေ ပြင်သို့ ဆင်းလာခဲ့၏။
ခြောက်သယောင်းနေသော ရွက်ဆွေးရွက်ဟောင်းနံ့သည်
သင်းလျက်ရှိ၏။ တင်ပါးရိုးကျ ခပ်ကျယ်ကျယ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး
အနက်အပြောက်များ ထလျက် အနက်ရောင်မျက်လုံး များ ရှိသည့်
ခွေးမကြီး မီလကာသည် သခင်ကိုမြင်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
ဝပ်နေရာမှ ထကာ နောက် ခြေနှစ်ဖက်ကို ဆန့်လိုက်ပြီးနောက်
ယုန်များကဲ့သို့ ဝပ်လိုက်ရာမှ သခင်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ခုန်ဝင် လိုက်ပြီး
မျက်နှာကို လျက်နေသည် ။ ခွေးဝံပုလွေကြီး တစ်ကောင်သည် သခင်ကို
ပန်းချူကြားမှ မြင်လိုက်သည် နှင့် ခါးကို ကုန်းလိုက်ပြီးနောက်
အမြီးထောင်၍ ပြေးလာကာ ခြေထောက်ကို ပွတ်နေ လေသည် ။

"အူဝေး" ဟူသော တောလိုက်မုဆိုး၏ တောခေါ်သံ ပေါ်
လာလေသည် ။ ထိုအသံကား အကြီး ဆုံး အသံအောကြီးနှင့် အစူးဆုံး
အသံသေးကလေးကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည့် အလျောက်
တောလိုက်မုဆိုးများမှ အပ မည်သူမျှ မအော်တတ်သည့် အသံမျိုး
ဖြစ်၏။ ထိုအသံနှင့် မရှေးမနှောင်း၌ တောလိုက်မုန်ဆိုးခေါင်းနှင့်
တောလိုက်ခွေးထိန်းဖြစ်သူ ဒင်နီယယ်ဆိုသည့် အဘိုးကြီး ပေါ်လာလေ
သည် ။ ဒင်နီယယ်မှာ အသက်အတန်ငယ် ကြီးလေပြီ။ ပါးရေတို့
တွန့်လိပ်လျက်ရှိ၍ ဖြူဖွေးသော ဆံပင်များကို နဖူးပေါ်တွင်
ဖြတ်ချထား၏။ ၎င်း၏ လက်ထဲ၌ ယူကရိန်းနယ်သားတို့ ၏
ဟန်အတိုင်း ကြိမ်လုံးကောက်ကြီးကို ကိုင်ထား၏။ ၎င်း၏ မျက်နှာသည်
မည်သည့် ချုပ်ချယ်မှုကိုမျှ မခံလိုသော ဟန် မည်သည့် အရာကိုမျှ
အမှုမထားသော အမှုအရာတို့ ပေါ်လွင်လျက်ရှိလေရာ

ထိုမျှက်နှာထားမှာလည်း တောလိုက်မုဆိုးများတွင်သာ တွေ့ရတတ်သော မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်ပေ၏။ တောလိုက်ခွေးထိန်းကြီး ဒင်နီယယ်သည် နီကိုလေအား ဦးထုပ်ချွတ်၍ အရိအသေပြုပြီးနောက် ခပ်လှောင်လှောင် ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ဤသို့သော ခပ်လှောင်လှောင် အမူအရာကား နီကိုလေအဖို့ မဆန်းတော့ချေ။ ဒင်နီယယ်သည် လူတိုင်းကို ဤသို့ မထိမဲ့မြင် ဆက်ဆံတတ်ပြီး မိမိကိုယ်ကို လူတကာထက်သာ သည် ဟု ယူဆထားသူဖြစ်ကြောင်း နီကိုလေ သိပြီးဖြစ်ရုံမက ၎င်း၏ ကျွန်ယုံကြီးနှင့် တောလိုက်မုဆိုး ခေါင်းကြီးဖြစ်၍ လည်း အစစအရာရာ ခွင့်လွှတ်ထားလေသည်။ ။

"ဗျို့အဘိုးကြီး ဒင်နီယယ်" နီကိုလေသည် တောလိုက်ရန် အကောင်းဆုံးသော ရာသီဥတု ကိုလည်းကောင်း၊ တောလိုက်ခွေးကြီးများကိုလည်းကောင်း၊ တောလိုက်မုဆိုးကြီး ဒင်နီယယ်ကို လည်းကောင်း တစ်ချက်မျှ သိမ်းကျုံးအကဲခတ်၍ စိုးရိမ်တကြီးခေါ်လိုက်သည်။ ။ ချစ်သူတစ်ယောက် သည် ရည်းစားနှင့် တွေ့သောအခါ၌ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို မေ့လျော့ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ လူတစ်ယောက်အား မိမိအကြံအစည်များ ၊ စိတ်ကူးများကို မေ့လျော့ခြင်း ဖြစ်စေသော တောလိုက်ဝါသနာ သည် နီကိုလေကို ရွှံ့ပိုးထိုးသကဲ့သို့ ရှိအောင် လှုံ့ဆော်လျက်ရှိလေပြီ။

"အမိန့်ရှိပါ သခင်လေး" တောလိုက်မုဆိုးကြီး ဒင်နီယယ်က တရားစာရွတ်သည့် ဘုန်းတော်ကြီး၏ အသံအော့မျိုးနှင့် တောခေါ်သည့် မုဆိုး၏ အသံစူးမျိုးတို့ ရောထွေးလျက်ရှိသော အသံဖြင့် ပြောလိုက်ပြီးနောက် တောက်ပပြောင်လက်သည့် မျက်လုံးများ ဖြင့် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသော သူ့သခင်ကို ကြည့်လျက်ရှိ၏။ ဒင်နီယယ်၏ မျက်လုံးများ သည် နီကိုလေအား 'ဘယ့်နှယ် ဒီလောက် ကောင်းတဲ့

ရာ သီ ဥ တု မျိုး မှာ တောလိုက်မထွက်ဘဲ နေနိုင်ရိုးလား' ဟု ပြော
နေသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။

"ရာသီဥတုကတော့ အတော်ပဲပျို့။ ဒုန်းရိုက်စီးပြီး
တောလိုက်ထွက်လိုက်ရရင်တော့" နီကို လေက တောလိုက်ခွေးမကြီး
မီလကာ၏ နားရွက်ကို ပွတ်ရင်း ပြောလိုက်၏။

ဒင်နီယယ်သည် မည်သို့မျှ မဖြေဘဲ မျက်တောင်ခတ်နေသည် ။
ခေတ္တကြာမှ အသံအောက်ကြီး ဖြင့်

"အရုဏ်တက်စတုန်းကတော့ အူဗရာကာကို တောထဲ
ခြေရာကောက် လွှတ်လိုက်တာပဲ သခင်လေး။ အူဗရာကာရဲ့
အပြောကတော့ အိုထရာနီတောရိုးထဲ ရောက် လာပြီတဲ့ ။
အူသံတွေတောင် ကြားခဲ့ရသတဲ့ " (ဒင်နီယယ်က စံအိမ်မှ
ငါးရာတွင်းခန့်ဝေးသော အိုထရာနီတောရိုးထဲသို့ ဝံပုလွေ မကြီးနှင့်
တကွ သားအုပ်များ ပြောင်းလာခြင်းကို ရည်ရွယ်၍
ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။)

"ဒီနေ့ထွက်ရရင် မကောင်းဘူးလားဗျ အဘိုးကြီး။ သွားစမ်းဗျာ၊
အူဗရာကာကို သွားခေါ်ချေ စမ်း"

"ကောင်းပါပြီ သခင်လေး"

"တော်ပြီဗျို့၊ ခင်ဗျားခွေးတွေကို နောက်ထပ် ဘာမှ မကျွေးနဲ့ တော့"

"ကောင်းပါပြီ သခင်လေး"

နောက်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ၌ ဒင်နီယယ်နှင့် အူဗရာကာတို့
သည် နီကိုလေ၏ စာကြည့် ဆောင်ထဲသို့ ရောက်လာကြ၏။
ဒင်နီယယ်သည် ကိုယ်ပေါက်လက်ပေါက် ထွားကျိုင်းသူတစ်ယောက်

မဟုတ်သော်လည်း ခန်းဆောင်ထဲတွင် ၎င်းကိုမြင်လိုက်ရခြင်းမှာ လူတို့
နေထိုင်ရာပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ
ခင်းကျင်းထားရာကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင် ရောက်နေခြင်း
နှင့် တူလှ၏။ တောလိုက်မုဆိုးပီပီ တောတောင်ဝန်းကျင်နှင့် သာ
အဆင်ပြေသော မိမိ၏ ပုံပန်း သဏ္ဌာန်သည် ခန်းဆောင်၏
ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အပ်စပ်ခြင်းမရှိဟု ဒင်နီယယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း
သတိပြုမိပုံရ၏။ ဒင်နီယယ်သည် တံခါးကြားတွင် ရပ်လျက် သခင်၏
အခန်းထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ပျက်စီးသွားမည်ကို စိုးရိမ်သည့် နှယ်
တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဘဲ ရပ်လျက်ရှိရာက ခပ်တိုးတိုးပြောလျက် ရှိ၏။
ဤသို့ပြောရာ၌ လည်း ဒင်နီယယ်သည် ဖြည်းဖြည်းသက်သာ
ပြောဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ အိမ်ခေါင် မိုးမျက်နှာကြက်အောက်မှ
မိုးကောင်းကင်လဟာပြင်ကြီး အောက်သို့ မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန်
ပြန်ထွက် လာချင်သည့် အလား ပြောစရာရှိသမျှကို ရေးကြီးသုတ်ပျာ
ပြောဆိုလျက်ရှိလေသည် ။

မိမိသိလိုသမျှကို စုံစမ်းပြီးနောက် တောလိုက်ရန်အတွက်
တော လို က် ခွေး များ မှာ လည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းလျက်ရှိကြောင်း
ဒင်နီယယ်ထံမှ သိရှိရသည့် အခါ၌ (ဒင်နီယယ် ကိုယ်တိုင်က လည်း
တောလိုက်ထွက်လိုလျက်ရှိသည် ။) နီကိုလေသည် မြင်းများကို
ကုန်းနှီးအသင့်ပြင်ထားစေရန် အမိန့် ပေးလိုက်သည် ။
ဒင်နီယယ်ပြန်တော့မည်အပြုတွင် နာတာရှာသည် ဆံပင်ထုံး၍ မျှ
မပြီးသေး ဘဲ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင် လာလေသည် ။ ၎င်း၏ နောက်မှ
ဝီတာလည်း ပါ လာလေသည် ။

"ဘာလဲကိုကို။ ကိုကို တောလိုက်ထွက်မလို့ လား။ ဆွန်ယာကတော့
ကိုကို မထွက်ဘူး ပြောတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ နာတာရှာ သိပါတယ်။

ဒီလိုနေ့မျိုးမှာ ကိုကိုတောလိုက်မထွက်ဘဲမနေနိုင်ပါဘူး။"

"အေး၊ ဟုတ်တယ်။ ကိုကိုတို့ ထွက်မလို့ " နီကိုလေက မပြောချင် ပြောလိုက်၏။ နီကိုလေ မှာ အပျော်သဘောမဟုတ်ဘဲ သားကောင်များများ ရရန် တောလိုက်ထွက်မည်ဟု စိတ်ကူးထားခြင်း ဖြစ်သည့် အလျောက် နာတာရှာနှင့် ပီယာတို့ ကို မခေါ်လိုချေ။

"ဒါပေမဲ့ အလကားပါကွာ။ ဝံပုလွေ လိုက်မလို့ ပါ။ နာတာရှာတို့ ဝါသနာပါမှာ မဟုတ်ပါဘူး။"

"အို ဝံပုလွေလိုက်ရတာက သာပျော်စရာကောင်းတာပေါ့။ ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း။ ကိုကို မတရားဘူး။ သူတစ်ယောက်တည်း တိတ်တိတ်ကလေးသွားမလို့ မြင်းပြင်ခိုင်းတယ်။ နာတာရှာတို့ ကိုတော့ ဘာမှ မပြောဘူး။"

"မရဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လည်း လိုက်မယ်။ ဒီမှာ ကိုကိုရ၊ ရုရှားလူမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့ လမ်းကို ဘယ်သူမှ တားဆီးလို့ မရဘူးဆိုတာ ကိုကိုသိတယ် မဟုတ်လား။"

"အို နာတာရှာ မလိုက်ပါနဲ့ ကွာ။ မေဖျားက ပြောထားတယ် မဟုတ်လား။ နာတာရှာ မလိုက် ရဘူးလို့ " နီကိုလေက နာတာရှာကို ပြောလိုက်၏။

"ဟင့်အင်း၊ ဟင့်အင်း လိုက်မှာပဲ။ မနေရစ်ဘူး။ အဘိုးကြီး နာတာရှာတို့ အတွက်ပါ မြင်းတွေ ပြင်ထားခိုင်းလိုက်။ ပြီးတော့နာတာရှာရဲ့ တောလိုက်ခွေးတွေလည်း ထုတ်ခဲ့လို့ မိုက်ကယ်ကို ပြောလိုက်" နာတာရှာက တောလိုက်မုဆိုးကြီး ဒင်နီယယ်ကိုလှမ်း၍ ပြောလိုက်သည် ။

ဒင်နီယယ်ကား ခန်းဆောင်တစ်ခုထဲသို့ ဝင်လာရကတည်းက
အနေရအထိုင်ရ ခက်လျက်ရှိ နေစဉ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်
လိုက်ပါလာမည်ဆိုသောအခါ များစွာ စိတ်ပျက်လျက်ရှိလေပြီ။
သို့ရာတွင် ထိုကိစ္စမှာ မိမိနှင့် သက်ဆိုင်သော ကိစ္စမဟုတ်သည့်
အလျောက် မျက်လွှာကိုချလျက် နုနယ်သော
မိန်းမသားတစ်ယောက်အား မတော်တဆ ထိခိုက်မည်စိုးသည့် ဟန်ဖြင့်
သတိကြီးစွာ ထား၍ ရှောင်ကွင်းကာ ထွက်သွားလေသည်။ ။

အခန်း ၄

မြို့စားကြီးရောစတော့မိသည် မြင်းများ မွေးမြူခြင်း၊ တောလိုက်ခွေးများ မွေးမြူခြင်း၊ တောလိုက်မုဆိုးများ ထားရှိခြင်း စသည့် တောလိုက်လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးရာ ယခုအခါတွင် မူ ထိုလုပ်ငန်းအဝဝကို နီကိုလေသို့ လွှဲထား လိုက်လေပြီ။ နီကိုလေ တောလိုက်ထွက်သည့် စက်တင်ဘာလ ၁၅-ရက်နေ့၌ ကား မြို့စားကြီး ရောစတော့မိမှာ လည်း စိတ်လက်ရွှင်ပျလျက် ရှိသည့် အလျောက် တောလိုက်ထွက်ရန် ပြင်ဆင်လျက် ရှိလေသည်။ ။

တစ်နာရီခန့်အတွင်း၌ တောလိုက်ထွက်မည့် သူအားလုံး အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်၌ ရောက်ရှိ ကြလေပြီ။ နီကိုလေသည် အသေးအဖွဲကလေးများကို ဂရုစိုက်ချိန် မရလောက်အောင် အလုပ်များ လျက်ရှိသော ဟန်မျိုးဖြင့် မိမိအား တစ်စုံတစ်ရာ ပြော၍ နေသည့် နာတာရှာနှင့် ပီတာတို့ စကားကို နားထောင်ခြင်းမပြုဘဲ ၎င်းတို့ အနီးမှ ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့၏။ နီကိုလေသည် တောလိုက်ထွက်ရန် အတွက် အသေးစိတ်ကိစ္စအဝဝကို စစ်ဆေးပြီးနောက် တောလိုက်မုဆိုးများကို တောလိုက်ခွေးအုပ် ကြီးတစ်အုပ်နှင့် အတူတောကောင်ရှာရန် ခပ်စောစောပင် လွှတ်လိုက်ပြီး ဖြစ်၏။ နီကိုလေသည် ၎င်း၏ ဖောင်းဝတ်ရောင် ဒိုးနက်မြင်းကြီးပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီးနောက် မိမိ၏

ခွေးဝံပုလွေများကို လေချွန်ခေါ်လိုက်ကာ ကောက်တလင်းကို
ဖြတ်လျက် အိုထရာနီတောရိုးစပ်သို့ ချဉ်းသွားသော ကွင်းပြင်ကြီးထဲသို့
ဖြတ်စီးလာခဲ့လေသည် ။ မြို့စားကြီးရောစတော့မိ၏
ဗီယုန်ကာအမည်ရှိ ရွှေပုပ် ရောင် မြင်းလားကြီးကိုမူ မြို့စားကြီး၏
မြင်းထိန်းက ဆွဲ၍ လာခဲ့လေသည် ။ မြို့စားကြီးကိုယ်တိုင်မှာ မူကား
မိမိစောင့်ရမည့် တာသို့ နှစ်ဘီးတပ်ရထားဖြင့် ထွက်ခွာသွားပြီး
ဖြစ်လေသည် ။

နီကိုလေတို့ အုပ်စုနှင့် အတူ တောလိုက်ခွေး ငါးဆယ့်လေးကောင်၊
တောလိုက်အစေခံနှင့် တောခြောက်မုဆိုးခြောက်ဦးပါရှိ၏။
အိမ်သားများ အပြင် ခွေးဝံပုလွေအကောင် လေးဆယ်ကျော်နှင့်
ခွေးဝံပုလွေထိန်း ရှစ်ဦးလည်း ပါရှိပေသေးရာ အိမ်သားများ ပိုင်
ခွေးဝံပုလွေများ နှင့် ဆိုပါလျှင် တောလိုက်အုပ်စုတွင်
တောလိုက်ခွေးပေါင်း တစ်ရာသုံးဆယ်ခန့်နှင့် တောလိုက်သူပေါင်း
နှစ်ဆယ် ခန့် ပါရှိလေသည် ။

တောလိုက်ခွေးတိုင်း မိမိသခင်ကို ကောင်းစွာသိကြ၍ ၎င်းတို့
သခင်၏ ခေါ်သံကို မှတ်မိကြ သကဲ့သို့ တောလိုက်သူတိုင်းမှာ လည်း
မိမိ၏ အလုပ်၊ မိမိ၏ တာဝန်၊ မိမိ၏ လုပ်ငန်းကို ကောင်းစွာ
သိပြီးဖြစ်ကြ၏။ တောလိုက်အုပ်စုသည် ခြံစည်းရိုးကို ကျော်မိသည် နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် လမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ကွင်းထဲသို့ အုပ်စုခွဲ၍
အသီးသီး ဖြန့်ဆင်းလာခဲ့ကြပြီးနောက် အိုထရာနီတောရိုး ဆီသို့ ရှေးရှု
လာခဲ့ကြလေသည် ။

မြင်းများ သည် ထူထဲလှသော ကော်ဇောကြီးပေါ်တွင် ပြေး
နေသကဲ့သို့ စိမ်းလန်းလျက်ရှိသော ကွင်းပြင်ကြီးထဲ၌

ပြေးလျက်ရှိကြပြီး လမ်းကူးသို့ရောက်၍ ချိုင့်များ ကျင်းများ ၊
ရေအိုင်များကို ဖြတ်ရသောအခါ၌ ရွှံ့ရေများ သည်
တဖွမ်းဖွမ်းစဉ်လျက်ရှိ၏။ နှင်းမှုန်တို့ ဖြင့် မှို င်းအုံနေသော
ကောင်းကင်ကြီးမှာ မြေကြီးပေါ်သို့ တအိအိပြိုဆင်းလာ နေသကဲ့သို့
ထင်ရလျက် လေကလည်း ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ၌
တောလိုက်မုဆိုးတို့ ၏ လေချွန်သံ၊ မြင်း၏ အသက်ရှူသံ၊
ကျာပွတ်ရိုက်သံ၊ တောလိုက်ခွေးအူသံများကို ကြားရတတ်၏။

ဤသို့ဖြင့် အိုထရာနီတောရိုးဘက်သို့ စီးလာကြ၍
ငါးရာတွင်းခန့်အရောက်တွင် မိမိတို့ တော လိုက်အုပ်စုအနီးသို့
ကပ်လာသော အခြားတောလိုက် အုပ်စုတစ်စုကို နှင်းများကြားမှ
ဘွားခနဲ မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုအုပ်စုတွင် မြင်းကိုယ်စီဖြင့်
လူငါးယောက်ပါရှိ၍ တောလိုက်ခွေးများ လည်း ပါ လာလေသည် ။
ထိပ်ဆုံးတွင် ကျန်းမာသန့်ရှင်းဟန်ရှိ၍ ရှည်လားသော
ငွေရောင်မုတ်ဆိတ်မွေးများ ဖြင့် ခန့်ညားသော လူကြီးတစ်ဦးက
ခေါင်းဆောင် လာလေသည် ။

"မင်္ဂလာနံနက်ပါ ဦးတော်ခင်ဗျာ" နီကိုလေက ထိုလူကြီးကို လှမ်း၍
နှုတ်ဆက်လိုက်သည် ။

"အို ဒီလိုမှ ပေါ့။ ဟုတ် လိုက်လေကွယ်။ လာ လာ။ ဦးတော်
အထင်သားပဲ" ဦးတော်က ပြန်၍ ပြောလိုက်၏။ (ဦးတော်မှာ
နီကိုလေတို့ နှင့် ဆွေနီးမျိုးစပ်တော်လျက် အနည်းငယ် နွမ်းပါးသူ
တစ်ဦးဖြစ်သည့် ပြင် အိမ်နီးချင်းလည်း ဖြစ်ပေ၏။)
"ဒီလောက်ရာသီဥတုကောင်းရင် တူတော်မောင် ဘယ်နည်းနဲ့ မှ
တောလိုက်မထွက်ဘဲ မနေနိုင်ဘူးလို့ ဦးတော်ယူဆပြီးသားကွယ့်။ ဟန်

လိုက်လေ ကွယ်။ ဒီလိုမှ ပေါ့။ လာ လာ။ (ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ဦးတော်မကြာခဏသုံးသည့် အသုံးအနှုန်း ဖြစ်သည် ။) လာ လာ တာရိုးကို မြန်မြန်ရောက်အောင်စီးမှ ။ အီလျာဂင်တို့ လူစုလည်း တောလိုက်ခွေး တွေ တစ်အုပ်နဲ့ ထွက် လာပြီ ပြောတယ်။ ဒီလိုမှ ပေါ့။ ဟုတ် လိုက်လေကွယ်။ ဦးတော်တို့ နောက်ကျရင် တော့ အီလျာဂင်တို့ လူစုက ရှိသမျှတောကောင်တွေကို အကုန်သိမ်းသွားလိမ့်မယ်"

"အို ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်တို့ လည်း အဲဒီဘက်ကွင်းကို သွားမလို့ ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အုပ်နဲ့ ပေါင်းလိုက်ပါလား ဦးတော်ရဲ့ "

နီကိုလေ၏ တောလိုက်ခွေးများ နှင့် ဦးတော်၏ တောလိုက်ခွေးများကို တစ်အုပ်တည်း ပေါင်း လိုက်ပြီးနောက် နီကိုလေနှင့် ဦးတော်သည် အတူယှဉ်၍ စီးလာကြသည် ။ နာတာရှာသည် ခေါင်းကို ပဝါဖြင့်သိုင်းပြီး အစနှစ်ဖက်ကို လည်ပင်းတွင် ရစ်သိုင်းထား၏။ သို့ရာတွင် စိတ်အားထက်သန် လျက်ရှိသောမျက်နှာနှင့် တောက်ပပြောင်လက်သော မျက်လုံးများကိုမူကား ဖုံးကွယ်ထားနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ နာတာရှာသည် နီကိုလေနှင့် ဦးတော်ထံသို့ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း၍ စီးလာ၏။ ၎င်း၏ နောက်မှ ပီတာ၊ ပီတာ၏ နောက်မှ တောလိုက်မုဆိုးမိုက်ကယ်နှင့် ၎င်း၏ နောက်တွင် မူ နာတာရှာ၏ မြင်းထိန်း တို့ အသီးသီး လိုက်ပါလာကြလေ၏။ ပီတာသည် ပြုံးလျက်ရှိရာမှ ၎င်း၏ မြင်းကို ဇက်သတ်၍ ရပ်လိုက်သည် ။ နာတာရှာကား အာရပ်မြင်းနက်ကြီးပေါ်တွင် သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်လိုက်လာ ကာ ဇက်ကို ခပ်မြဲမြဲဆုပ်၍ ကျွမ်းကျင်စွာ စီး လာလေသည် ။

ဦးတော်သည် တောလိုက်ရာသို့ နာတာရှာနှင့်

ဝီတာလိုက်လာခြင်းကို မနှစ်သက်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။
ဦးတော်သည် ခက်ခက်ခဲခဲ အမဲလိုက်ရခြင်းကို
အလုပ်ကိစ္စကြီးတစ်ခုအဖြစ် အရေးတကြီးထားသူ ဖြစ်သည့် အလျောက်
ခပ်ပေါ့ပေါ့အပျော်အပါးကိစ္စသဖွယ် သဘောထားခြင်းကို မကြိုက်ချေ။

"မင်္ဂလာနံနက်ပါ ဦးတော်။ ကျွန်တော်တို့ လည်း တောလိုက်မလို့
ခင်ဗျ" ဝီတာက နှုတ်ဆက် လိုက်သည် ။

"အေး၊ မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပဲကွ။ ဟေ့ တောလိုက်ခွေးတွေရဲ့
ရှေ့ကတော့ ဖြတ်မစီးကြနဲ့ နော်" ဦးတော်က
မျက်နှာထားတည်တည်ဖြင့် သတိပေးလိုက်၏။

"ကိုကိုရေ ထရွန်နီလာကြီးက သိပ်လှတဲ့ ခွေးကြီးနော်။ အံ့မယ်
နာတာရှာကိုလည်း မှတ်မိ တယ်ကိုကိုရေ" နာတာရှာက
၎င်းအနှစ်သက်ဆုံး ခွေးကြီးကိုရည်ရွယ်၍ ပြောလိုက်၏။

အမှန်အားဖြင့် ထရွန်နီလာသည် အိမ်ခွေးမျိုး မဟုတ်ဘဲ
ယုန်လိုက်ခွေးမျိုး ဖြစ်၏။ နီကိုလေ သည် နာတာရှာအား ဘေးသို့
ရှောင်စေလိုသည့် သဘောဖြင့် မည်သို့မျှ ပြန်၍ မပြောဘဲ မျက်နှာထား
တင်း၍ ကြည့်လိုက်သည် ။ နီကိုလေ၏ စိတ်ကို နာတာရှာကလည်း
ရိပ်မိလိုက်၏။

"နာတာရှာတို့ ဝင်မရှုပ်ပါဘူး ဦးတော်ရဲ့ ။ နာတာရှာတို့ တာထိပ်ကို
သွားပြီးစောင့်နေမှာ ပါ" နာတာရှာက ဦးတော်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်
။ "အေး ကောင်းတယ်။ မြင်းပေါ်ကလဲ လိမ့်ကျနေဦး နော်၊ ဒီလိုမှ ပေါ့။
ဟုတ် လိုက်လေကွယ်"

နီကိုလေတို့ တစ်သိုက်သည် သဲကန္တာရကြီး၏ အလယ်တွင်
တည်ရှိသော အိုအေစစ်ကလေး တစ်ခုသဖွယ် ရိုးပြတ်ကွင်းများ

အလယ်၌ အထီးတည်းရှိနေသော အိုထရာနီတောရိုးကလေးအနီးသို့ ရောက်လာခဲ့ကြလေပြီ။

နီကိုလေသည် တောလိုက်ခွေးများအား မည်သို့ နေရာချထားရမည်ကို ဦးတော်နှင့် တိုင်ပင် ပြီးနောက် နာတာရှာကို မည်သည့် သားကောင်မျှ လာနိုင်မည်မဟုတ်သောနေရာတွင် အစောင့်ခိုင်းပစ် ခဲ့ကာ ချောက်ကမ်းပါးလေးတစ်ခုပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြ၏။

"ဘယ်နှယ့်လဲ တူတော်မောင်။ ဝံပုလွေမကြီးကို ဖမ်းမလို့ လား။ တူတော်မောင် တာကတော့ လွတ်ထွက်မသွားစေနဲ့ ကွယ်နော်" ဦးတော်က ပြောလိုက်သည် ။

"ကြည့်သေးတာပေါ့ ဦးတော်" နီကိုလေက ပြန်ပြော၍ ၎င်း၏ ကာရေအမည်ရှိ ခွေးဝံပုလွေ ကြီးကို ခေါ်လိုက်သည် ။ ကာရေကား အမွေးပွပွဖားဖားရှည်ရှည်နှင့် ခွေးကြီးတစ်ကောင်ဖြစ်၍ ဝံပုလွေကြီးများကို ခဲရာတွင် တစ်ကောင်တည်း အနိုင်ကိုက်နိုင်သည် ဟု နာမည်ကြီးလှ၏။ သို့ဖြင့် တော လိုက်သမားများ သည် ကိုယ့်တာဝန်နှင့် ကိုယ် နေရာယူပြီး ဖြစ်ကြသည် ။

မြို့စားကြီးရောစတော့ဗ်သည် သားနီကိုလေ၏ အမဲလိုက်ဝါသနာထုံခြင်းကို ကောင်းစွာ သိထားသူပီပီ မိမိ၏ တာသို့ ခပ်စောစောရောက်ရန် နှစ်ဘီးတပ် ရထားပက်လက်ကလေးကို အပြေး မောင်းလာခဲ့၏။ မိမိစောင့်ရမည့် တာသို့ မြင်းနက်ကြီးများ ဆွဲသော နှစ်ဘီးတပ်လှည်းကလေး ရောက်ရှိ၍ လှည်းကလေးပေါ်မှ နီမြန်းသောမျက်နှာ တုန်ယင်နေသော ပါးစုန့်ကြီးများ ဖြင့် မြို့ စားကြီး ရောစတော့ဗ် ဆင်းလာသည့် အချိန်၌ တောလိုက်မုဆိုးများ ပင်

ရောက်မလာကြသေးချေ။ မြို့ စားကြီး စောင့်ရမည့်တာကား ဝံပုလွေ ထွက်လာနိုင်သည့် နေရာဖြစ်ပေ၏။ မြို့စားကြီးသည် တွန့်ကြဲနေသော မိမိ၏ ဝတ်စုံအင်္ကျီကို ဆွဲဆန့်ပြီးနောက် ခါးတွင် တောလိုက်ဓားကောက်နှင့် ခရာကိုချိတ်လိုက်၍ မိမိကဲ့သို့ မွေးဆံများ ဖြူစပြုပြီဖြစ်သော ပြောင်ချောဝဖီးနေသည့် ဗီဇလျန်ကာအမည်ရှိ အမျိုးကောင်းမြင်းကြီးပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။

နှစ်ဘီးတပ်ရထားကလေးနှင့် မြင်းများကိုကား စံအိမ်သို့ ပြန်ပို့လိုက်ပြီဖြစ်လေသည် ။ မြို့စားကြီးရောစတော့မိသည် ပင်ကိုအားဖြင့် ဝါသနာကြီးလှသော တောလိုက်သမားတစ်ဦး မဟုတ်သော်လည်း တောလိုက်ခြင်း၏ စည်းကမ်း ဥပဒေများကို ကောင်းစွာနားလည်သူ ဖြစ်၏။ မြို့စားကြီးသည် မိမိစောင့်ရမည့် တာရှိရာ တောစပ်ရှိ မြတ်တောကလေးများ အနီးသို့ စီးလာခဲ့ပြီးနောက် ဇက်များကို အဆင်သင့်ပြင်၍ ကိုင်ထားကာ ကုန်းနှီးပေါ်တွင် နေသားတကျဖြစ်အောင် ပြင်ထိုင်လိုက်သည် ။ ရုတ်တရက်ပေါ်လာသော သားကောင်နောက်သို့လိုက်ရန် မိမိကိုယ်ကို အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ပြီးသည့် အခါကျမှ ကျေနပ်စွာ ပြီးလျက် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လျက် ရှိလေသည် ။

မြို့စားကြီးနှင့် အတူ လိုက်ပါလာသူမှာ မြို့စားကြီး၏ ကျွန်ယုံတော် ဆီမွန် ဖြစ်၏။ ဆီမွန်မှာ ငယ်ငယ်က မြင်းစီးကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် ကား ကုန်းနှီးပေါ်တွင် အလိုက်သင့်ပင်ထိုင်၍ မရတော့ဘဲ ခပ်တောင့်တောင့် ဖြစ်လျက်ရှိလေပြီ။ ဆီမွန်သည် ကြောက်စရာ ကောင်းလှသော ခွေးဝံပုလွေကြီးသုံးကောင်ကို ကြိုးဖြင့်ချည်၍ ဆွဲထား၏။ ခွေးဝံပုလွေကြီးများမှာ လည်း ၎င်းတို့ သခင်နှင့် ၎င်းတို့ သခင်၏

မြင်းကြီးကဲ့သို့ ဝဖီးပြောင်ချောလျက် ရှိကြ၏။ ခွေးလိမ္မာ နှစ်ကောင်ကိုကား ကြိုးမချည်ဘဲလွှတ်၍ ထား၏။ တောစပ်အနီး ၎င်းတို့ နှင့် အလှမ်းတစ်ရာလောက် ဝေးသည့် နေရာတွင် မူ မြို့စားကြီး၏ မြင်းထိန်းတစ်ဦးဖြစ်သော မစ်ကာ ရှိ၏။ မစ်ကာမှာ ဒုန်းစီး ကောင်းသူဖြစ်လျက် တောလိုက်ခွေးအခြောက်ကောင်းသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည် ။ တောလိုက်ခြင်း မပြုမီတွင် ရှေးထုံစံအတိုင်း မြို့စားကြီးရှေ့စတော့ဗ်က ငွေခွက်ဖြင့် ဂျုံအရက်တစ်ခွက်ကို သောက် လိုက်ပြီးနောက် ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို ဝါးလိုက်၏။ ထို့နောက်မှ ဘော်ဒိုးအမည်ရှိ ၎င်း၏ အသည်းစွဲ ပြင်သစ်အရက်ချိုတစ်ပိုင်းဖြင့် မျှောချလိုက်သည် ။

မြို့စားကြီး ရှေ့စတော့ဗ်မှာ အရက်ရှိန်ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ခရီးပြင်းနှင်လာသည့် အတွက် ကြောင့် တစ်ကြောင်း မျက်နှာနီရဲလျက်ရှိ၏။ မျက်လုံးများမှာ စွတ်စိုလျက်ရှိ၍ ခါတိုင်းထက် တောက်ပလျက် ရှိလေသည် ။ ကုန်းနှီးပေါ်တွင် ထိုင်လျက် သားမွေးအင်္ကျီကို ဝတ်ထားသော မြို့စား ကြီးကို ကြည့်ရသည် မှာ လေကောင်းလေသန့် ရရန် အပြင်သို့ ထုတ်လာသော ကလေးငယ်တစ် ယောက်နှင့် ပင် တူလှပေ၏။

ခပ်ပိန်ပိန်၊ ပါးရိုးကျကျနှင့် ကျွန်ယုံတော်ကြီးဆီမွန်သည် အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်မျှ ခစားခဲ့သောမိမိ၏ သခင်ကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် သခင်ကြီး၏ အရိပ်အကဲကို ကောင်းစွာနားလည်လိုက်ကာ ထွေရာလေးပါး စကားပြောရန် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။ ဤအခိုက် တောအုပ်ထဲမှ သတိကြီးစွာဖြင့် မြင်းစီးလာသူတစ်ယောက် (သတိကြီးစွာ ထား၍ မြင်းစီးလာပုံကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့်

တောလိုက်ခြင်းတွင် ယဉ်ပါးနေသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာပေသည် ။) ပေါ်လာကာ မြို့စားကြီး၏ နောက်ပါး၌ ရပ်လိုက်သည် ။ ထိုလူမှာ မိန်းမဝတ်ရုံကြီးကို ခြုံလျက် ဦးထုပ်ပြားကလေးကို ဆောင်းထားသော မုတ်ဆိတ်ဖြူဖြူနှင့် အသက်ခပ်ကြီးကြီး လူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ထိုသူကား နာစတာစယာ အိုင်ဗင်နိုဗာ ဟူသော မိန်းမအမည်ကို ခံယူထားသည့် ပျော်တော်ဆက်တစ်ဦးဖြစ်လေသည် ။

"အလို၊ အိုင်ဗင်နိုဗာပါလားဗျ။ နေကောင်းရဲ့ နော်။ ခင်ဗျားကြောင့် တောကောင်တွေ ထွက်ပြေးကုန်ရင်တော့ ကျုပ်ရဲ့ တောလိုက်မုဆိုးဒင်နိုယယ်က ခင်ဗျားကို ရန်ရှာလိမ့်မဗျ" မြို့စားကြီးက မျက်စိတစ်ဖက်မှိုတ်၍ ပြောလိုက်၏။

"သိပါတယ် သခင်ကြီး" အိုင်ဗင်နိုဗာက ပြန်ပြောလိုက်သည် ။

"ဗျို့ ခဏနေစမ်း" မြို့စားကြီးက ခပ်တိုးတိုးပြောကာ ဆီမွန်ဘက်သို့ လှည့်၍

"ဟေ့ ဆီမွန်၊ သမီးထွေး နာတာရှာကော၊ ဘယ်နားရောက်နေသလဲဟေ့"

"သခင်မလေးဟာ ပီတာနဲ့ အတူ ဇာရောမြက်ရှည်တောနားမှာ ရှိပါတယ် သခင်ကြီး။ သခင်မ ကလေးက မိန်းကလေးသာ ဆိုရတယ်၊ တောလိုက် တော်တော် ဝါသနာပါတယ်နော် သခင်ကြီး" ဆီမွန်က ပြုံး၍ ပြောလိုက်၏။

"သမီး မြင်းစီးတာကတော့ ကြည့်မကောင်းဘူးလားကွယ့်။ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက် လောက် မြင်းစီးကောင်းတယ်နော" မြို့စားကြီးက ပြောလိုက်သည် ။

"မှန်ပါ။ အံ့ဩစရာပါပဲ သခင်ကြီး။ သခင်မလေး မြင်းစီးပုံက ရဲလဲရဲတယ်။ သက်သောင့် သက်သာလဲရှိတယ်"

"နီကိုလေကော ဘယ်နားမှာ လဲ။ ဟိုဘက်က လျာဒေါ့ကမူလေးနားမှာ လားဟေ့"

"မှန်ပါတယ် သခင်ကြီး။ သခင်လေးကတော့ တောကောင် ဘယ်နေရာက ထွက်မယ်ဆိုတာ သိပြီးသားပါ သခင်ကြီး။ တစ်ခါတလေများ ဒင်နီယယ်တို့ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေတောင် အံ့ဩ လောက်အောင်ကို တောလိုက်ကျွမ်းပါတယ် သခင်ကြီး" ဆီမွန်က သူ့သခင်မြို့စားကြီး၏ ကြိုက်လုံး ကို ပြောလိုက်၏။

"မြင်းစီးကလည်း ကျွမ်းသကိုး။ မြင်းပေါ်ထိုင်ပုံကအစ လှတာပဲ"

"မှန်ပါ။ ကြည့်လို့ အလွန်ကျက်သရေရှိပါတယ် သခင်ကြီး။ တစ်နေ့တုန်းကများ ဇာဗရင့် တောစပ်မြက်ရှည်တောထဲက မြေခွေးတစ်ကောင်ကို လိုက်တာဟာ သခင်ကြီး မမြင်ရသေးလို့ ခင်ဗျ။ အိုး၊ တောစပ်ကအထွက် ရှေ့က တောကောင်ကအပြေး၊ နောက်က သူက အလိုက်။ ကြည့်လို့ လှလိုက် ပုံများ ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ။ မြင်းကလည်း ငွေဒင်္ဂါးတစ်ထောင်လောက်ပေးရတဲ့ မြင်းကောင်း။ စီးတဲ့ လူကလည်း တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ သခင်ကလေးဆိုတော့ ကြည့်လို့ တယ်ပန်ရပေတာပဲ။ ဒီလို ပန်ရတဲ့ သခင်နဲ့ မြင်းတော့ ကမ္ဘာမှာ ရှာလို့ တောင် တွေ့မယ် မထင်မိဘူး ခင်ဗျ"

"အိမ်း၊ ကမ္ဘာမှာ ရှာလို့ မတွေ့နိုင်ဘူးတဲ့ " မြို့စားကြီးကလိုက်၍ ဆိုလိုက်သည် ။ မြို့စားကြီး သည် ဤစကားလုံးကို နောက်တစ်ခါ ထပ်၍ ကြားချင်နေသည် ။ "ကမ္ဘာမှာ ရှာလို့ မတွေ့ဘူးတဲ့ " မြို့ စားကြီးသည် တစ်ယောက်တည်းထပ်၍ ရွတ်လိုက်ပြီးနောက်

ဝတ်စုံအင်္ကျီအိတ်ကို နှိုက်ကာ သူ့ဆေး ဘူးကို စမ်းနေသည်။ ။

"တစ်နေ့ကလဲ တပ်ဗိုလ်ဝတ်စုံနဲ့ မြင်လိုက်ရတာ" ဆီမွန်သည် စကားကို ဆုံးအောင် မပြော နိုင်တော့ချေ။ စကားပြောနေစဉ်၌ တောလိုက်အချက်ပေး ခရာသံသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိသောလေထုကို ဖောက်ထွင်း၍ ပေါ်လာ၏။ မရှေးမနှောင်းမှာ ပင် တောလိုက်ခွေးကြီးသုံးကောင် သည် လျှာကြီးတွေ ပြုတစ် ပြုတစ်နှင့် ပေါ်လာကြသည် ။ ဆီမွန်သည် ခေါင်းကို အောက်စိုက်၍ နားစွင့်လိုက်ပြီးနောက် မြို့စားကြီးဘက်သို့ လှည့်၍

"ဒီကောင်ကြီးတွေ ဝံပုလွေပေါက် အနံ့ရပြီ သခင်ကြီး။ လျာဒေါ့ကမူကလေး အနား တစ်ဝိုက်မှာ ရှိပုံရတယ်"

မြို့စားကြီးရောစတော့မိသည် မိမိ၏ မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးကြောကို ဖြေရန်ပင် သတိမရတော့ဘဲ ရှူဆေးဘူးကို ကိုင်ထားရာမှ မိမိရှေ့တူရူရှိ မြေနိမ့်လွင်ပြင်ကလေးကို စီး၍ ကြည့်နေသည် ။ အဝေးဆီမှ တောလိုက်ခွေးများ ၏ ဟောင်သံများ နှင့် တကွ ဒင်နီယယ်၏ သားကောင်မြူသော ခရာ သံကို ကြားရ၏။ ထို့နောက်၌ တောလိုက်ခွေးကြီးသုံးကောင်နောက်သို့ အခြားတောလိုက်ခွေးများ လည်း တစ်အုပ်တည်းစုပြုလိုက်လာကြပြီးနောက် အူသံပေးလာကြလေရာ ထိုအူသံကို ကြားရခြင်း အားဖြင့် တောလိုက်ခွေးများ သည် ဝံပုလွေတစ်ကောင်၏ နောက်သို့ လိုက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိနိုင် ပေသည် ။ တောခြောက်သူများမှာ လည်း တောလိုက်ခွေးများ နောက်သို့ မလိုက်တော့ဘဲ တောခြောက် သံပေးစပြုကြလေသည် ။ ဒင်နီယယ်၏ အသံအောနှင့် အသံစူးပေါင်းစပ်ထားသောအသံကား အကျယ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏။

ဒင်နီယယ်၏ အသံသည် တစ်တောလုံးကို လွှမ်းသွားရုံမျှသာမက
ရိုးပြတ် ကွင်းပြင်ဘက်သို့ပင် ဟိန်း၍ ထွက် လာလေသည်။ ။

* ရုရှားမြေပိုင်ရှင်များ သည် ၎င်းတို့ မိသားစုများ အတွက်
အပျင်းပြေရန် ပျော်တော်ဆက်များ ထားလေ့ရှိ၏။

မြို့စားကြီးရောစတော့ဗ်နှင့် ၎င်း၏ တပည့်ဆီမွန်တို့ သည်
အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်စွာနားစွင့် လျက်ရှိကြ၏။
အတန်ကြာသောအခါ တောလိုက်ခွေးများ သည် အုပ်စုနှစ်စုခွဲသွားသည်
ကို မြင်လိုက်ရ ၏။ ကောင်ရေများ သော ခွေးအုပ်ကြီး၏ အသံမှာ
တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ပျောက်သွားပြီး အခြားအုပ် တစ်အုပ်မှာ တောစပ်မှ
ထွက်လာကာ မြို့စားကြီးရောစတော့ဗ်တို့ ရပ်နေသည့် နေရာနှင့်
မလှမ်းမကမ်း မှ ဖြတ်သွားလေသည်။ ဒင်နီယယ်သည် ထိုခွေးအုပ်ကို
မောင်းလာ၏။ ခွေးအုပ်နှစ်အုပ်၏ အသံသည် ရောထွေးပြီးနောက်
အတန်ကြာသောအခါ တခြားစီကွဲသွားကြပြီး အဝေးတွင်
ပျောက်ကွယ်သွားလေ သည်။ ။

ဆီမွန်သည် သက်ပြင်းကိုချလိုက်၍ ခွေးဝံပုလွေတစ်ကောင်တွင်
ချည်ထားသည့် ကြိုးကို ခပ်တင်းတင်းကလေးဆွဲလိုက်သည်။ ။
မြို့စားကြီးကလည်း သက်ပြင်းချလိုက်ရာမှ မိမိလက်ထဲတွင်
ကိုင်ထားသည့် ရှူဆေးဘူးကို သတိရလာကာ ရှူလိုက်သည်။ ။
ဆီမွန်သည် တောထဲမှ ထွက်လာသော ခွေးဝံပုလွေတစ်ကောင်ကို
မြင်သည် နှင့် တောထဲသို့ပြန်၍ ခြောက်ထုတ်လိုက်ရ၏။
မြို့စားကြီးသည် လန့်ဖျပ်ကာ ရှူဆေးဘူးကို လွှတ်ချ လိုက်လေရာ

အိုင်ဗင်နီဗာက ဆင်း၍ ကောက်ပေးလိုက်၏။ မြို့စားကြီးနှင့် ဆီမွန်သည် အိုင်ဗင်နီဗာကို ငေးကြည့်နေကြသည်။ ။

ထိုအခိုက် တောလိုက်ရာတွင် မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရတတ်သည့် အတိုင်း တောခြောက်သံများ သည် ဝေးရာမှ နီး၍ လာကြပြန်သည်။ ။ ရှေ့နားဆီမှ ဒင်နီယယ်၏ တောပေးသံနှင့် တောလိုက်ခွေးများ ၏ အော်သံများ ပေါ်ထွက်လာ၏။

မြို့စားကြီးသည် လက်ယာဘက်တွင် ရပ်နေသော မစ်ကာကို ကြည့်လိုက်၏။ မစ်ကာသည် ဦးထုပ်ပြားကလေးကို ကိုင်၍ ရှေ့ဆီသို့ညွှန်ပြလိုက်ပြီး "ဒီဘက်ကို ဝင် လာပြီ သခင်ကြီး။ ဒီဘက်ကို ဝင် လာပြီ" ဟု အားရဝမ်းသာအော်ကာ ခွေးဝံပုလွေကြီးကို ကြိုးမှ ဖြေ၍ လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် မြို့စား ကြီးထံသို့ ဒုန်းစီး၍ လာလေသည်။ ။ မစ်ကာကား တောကောင်ဝင်လာသည့် အတွက် ဝမ်းသာလျက် ရှိပေပြီ။

မြို့စားကြီးနှင့် ဆီမွန်သည် တောစပ်မှ ထွက်၍ မြင်းကိုဒုန်းစီးလာခဲ့ရာ မိမိတို့ ၏ လက်ဝဲဘက် ဆီဉ် ဝံပုလွေတစ်ကောင် မိမိတို့ တာဆီသို့ ပြေးဝင်လာနေခြင်းကို မြင်လိုက်ရ၏။ မာန်ဖီလျက်ရှိသော ခွေးဝံပုလွေကြီးသည် ကြိုးမှ ဖြေ၍ လွှတ်လိုက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မြင်းများ ရှေ့မှ ဖြတ်ကာ ဝံပုလွေနောက်သို့ တစ်ဟု န်ထိုးပြေးလိုက်သွားလေသည်။ ။

ဝံပုလွေသည် ရပ်တန့်လိုက်ကာ လည်ချောင်းရောင်ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရသူတစ် ယောက်ကဲ့သို့ ကြီးမားလှသောခေါင်းကြီးကို မလှည့်သာလှည့်သာ လှည့်၍ နောက်မှ လိုက်လာသော ခွေးအုပ်ကြီးကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် နှစ်ဆွသုံးဆွ ခုန်လိုက်ကာ အမြီးကို ယမ်းလျက် တောစပ်တွင်

ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွား၏။ ထိုခဏ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်
တောအုပ်ထဲမှ တောလိုက်ခွေးအူသံ တစ်သံပေါ်လာကာ ထိုနောက်မှ
တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် အူလိုက်သော တောလိုက်ခွေးများ ၏
အသံများမှာ တစ်တောလုံး ဆူညံသွားတော့လျက် များ ပြားလှသော
တောလိုက်ခွေးအုပ်ကြီး တစ်အုပ် သည် ကွင်းပြင်ကြီးကိုဖြတ်ကာ
ဝံပုလွေဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသော တောစပ်ဆီသို့ ထက်ကြပ်
လိုက်၍ သွားသည် ကို မြင်ရပြန်သည် ။ တောလိုက်ခွေးများ သည်
ချုံများကို တိုး၍ လိုက်သွားကြလေ ရာ ချုံများမှာ
ဒိုးယိုပေါက်ကြီးဖြစ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုခွေးအုပ်ကြီးနောက်
မလှမ်းမကမ်းမှ ချွေးများ စိုရွဲ၍ ပြောင်လက်လျက်ရှိသော ဒင်နီယယ်၏
ဖောင်းဝတ်ရောင်မြင်းကြီး လိုက် လာလေ သည် ။ မြင်းကြီးပေါ်၌ ကား
ဒင်နီယယ်သည် ဆံပင်ဖရိုဖရဲ ချွေးတလုံးလုံး မျက်နှာနီရဲလျက် လိုက်ပါ
လာ၏။

ဒင်နီယယ်က သံရှည်ဆွဲ၍ တောသံပေးလိုက်ပြန်သည် ။
မြို့စားကြီးကို မြင်လိုက်သည် နှင့် ၎င်း၏ မျက်လုံးများ သည်
ဝင်းဝင်းတောက်လာကြ၏။

"သခင်ကြီး၊ လိုက်ပါခင်ဗျာ သခင်ကြီး" ဒင်နီယယ်က
ကျာပွတ်ကိုမြှောက်၍ ပြောလိုက် သည် ။

"ဟင်း၊ ဒါနဲ့ များ တောလိုက်ချင်သေးတယ်။ ကိုယ့်တာထဲ ဝင်လာတဲ့
ဝံပုလွေတစ်ကောင်ကို တောင် မိအောင်မဖမ်းနိုင်ဘူး" ဒင်နီယယ်သည်
သားကောင် မိမိတာက ထွက်သွားသဖြင့် ရှက်ကိုး
ရှက်ကန်းဖြစ်နေသော မြို့စားကြီးကို ကြည့်၍ မကြားအောင်
ခပ်လှောင်လှောင်ကလေးပြောလိုက် ပြီးနောက် မြို့စားကြီးကို

ဒေါပွပွဖြင့် ချွေးသံစိုရွဲကာ ပိန်လိုက်ဖောင်းလိုက်ဖြစ်နေသော
ဖောင်းဝတ် ရောင်မြင်းလားကြီး၏ တင်ပါးကို တရွှမ်းရွှမ်းမြည်အောင်
ကြိမ်သွင်းရင်း တောလိုက်ခွေးများ နောက် သို့ ဒုန်းစီး၍
လိုက်သွားလေသည် ။ မြို့စားကြီးသည် ဒဏ်ပေးခံရသော
ကျောင်းသားသူငယ်ကဲ့သို့ ကြိုးစား၍ ပြုံးလိုက်ရင်း အကူအညီ
တောင်းသည့် သဘောဖြင့် ဆီမွန်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။ သို့ရာတွင်
ဆီမွန်မှာ နဂိုနေရာမှာ မရှိတော့ချေ။ အခြားတောလိုက်မုဆိုးများကဲ့သို့
ချုံ့တောများကို ကွေ့ပတ်ကာ ဒုန်းရိုက်စီးလျက် ဝံပုလွေ၏ နောက်သို့
လိုက်သွားပြီဖြစ်လေသည် ။ ဝံပုလွေမှာ လည်း တောထဲသို့
ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

အခန်း ၅

ဤအတောအတွင်း၌ နီကိုလေသည် ၎င်း၏ တာထိပ်တွင် ရပ်၍ ဝံပုလွေကိုစောင့်လျက်ရှိလေ သည် ။ နီးသွားသည်၊ ဝေးသွားသည် ရှိနေသော တောလိုက်သမားများ ၏ တောခြောက်သံများ ၊ မိမိ၏ နားတွင် ယဉ်ပါးနေပြီဖြစ်သော ခွေးအုပ်ကြီးများ ၏ အော်သံများ နှင့် တကွ တောရိုးထဲ၌ တစ်ချီတစ်ချီ ပေါ်လာသော တောလိုက်သူများကို ထောက်၍ နီကိုလေသည် တောအုပ်ဘက်ဆီ၌ ဖြစ်ပျက်နေသော အခြင်းအရာကို မှန်းဆကြည့်မိသည် ။ ထိုတောရိုးတစ်ဖက်၌ ဝံပုလွေကြီးများ နှင့် ဝံပုလွေကောင် ပေါက်ကလေးများ ကျက်စားလေ့ရှိကြရာ ဒင်နီယယ်တို့ လူသိုက် တောလိုက်ခွေးများကို နှစ်အုပ်ခွဲ၍ လိုက်နေကြသည် ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့ သည် ဝံပုလွေကိုတွေ့ကာ နောက်မှ ထပ်ကြပ်လိုက်နေကြ ပြီဟု လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ ထပ်ကြပ်လိုက်ရာမှ မျက်ခြည်ပြတ်သွားသဖြင့် လိုက်ရှာနေကြပြီဟု လည်းကောင်း နီကိုလေ သိလိုက်၏။ ဒင်နီယယ်တို့ လူစု ခြောက်ထုတ်လိုက်သော ဝံပုလွေသည် မိမိစည်းထဲသို့ ဝင်လာဖွယ်ရာ ရှိသည် ဟု နီကိုလေ ယူဆ၏။ ထို့ကြောင့် ဝံပုလွေသည် မည်သည့် ဘက်က ထွက် လာလေမည်နည်း၊ ထိုအခါတွင် မိမိက မည်သို့ဖမ်းလိုက်မည်နည်းဟု စိတ်ကူးထုတ် လျက် ရှိလေသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ လည်း မျှော်လင့်ချက် ကုန်ခန်းသွားကာ

စိတ်အပျက်ကြီးပျက်သွား ပြန်သည် ။ ဝံပုလွေသည် မိမိတာဘက်သို့ ထွက်လာပါစေဟု လည်း မကြာမကြာ ဆုတောင်းမိသည် ။ အသေးအဖွဲကိစ္စလေးကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားလျက်ရှိသူ တစ်ယောက်သည် မိမိ၏ အဖြစ်ကို ရှက်သော် လည်း ဖုံးကွယ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ တုန်လှုပ်လျက် ရှိမြဲရှိသကဲ့သို့ နီကိုလေသည် လည်း ရှက်စိတ်၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစိတ် ရောပြွမ်းလျက်ရှိရာက ဝံပုလွေ မိမိတာမှ ထွက်လာပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်းလျက်ရှိလေသည် ။ ‘ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအဖို့ ဤမျှလောက်ဆုကို ပေးရန်ခဲယဉ်းမယ် မထင်ပါဘူး ဘုရား။ ဒီလို ဆုတောင်းခြင်းဟာ အပြစ်ရှိသော်လည်း ဒီဆုကိုတော့ ပေးသနားတော်မူပါ ဘုရား။ ဝံပုလွေမကြီး တပည့်တော်စည်းထဲကို ဝင်လာအောင် စောင့်မတော်မူပါဘုရား။ ဦးတော်ဟာ သူ့လိုက်ခွေးကြီးကို သိပ်ချီးမွမ်းလွန်းတဲ့ အတွက် တပည့်တော်ရဲ့ ခွေးကြီး ကာရေနဲ့ ပြိုင်ချင်လို့ ပါ ဘုရား။ ဒါမှ ဦးတော် သူ့ခွေးအကြောင်း မကြွားဘဲ နေမှာ မို့လို့ ပါ ဘုရား’

နီကိုလေသည် ၎င်း၏ တာထိပ်တွင် နာရီဝက်မျှရပ်နေရင်း ဤသို့ ဆုတောင်းမိသည် ။ ဆုတောင်းရင်းကလည်း ထိုမှ ထွက်လာနိုးနိုး၊ ဤမှ ထွက်လာနိုးနိုးဖြင့် တောစပ်တစ်လျှောက်ကို ဂနာမငြိမ် ကြည့်မိသည် ။ ရေစပ်စပ်ရှိသောကြောင့် ရေတိုက်စား၍ လိုဏ်ကမ်းပါးများ ဖြစ်လျက်ရှိ သည့် ရိုးကလေးတစ်ခု၏ ထိပ်၌ ကား အရွက်ဖားဖားနှင့် ဝက်သစ်ချပင်အိုကြီးနှစ်ပင် ပေါက်လျက် ရှိ၏။ ထိုအပင်ကြီးနှစ်ပင်အောက်၌ လည်း ချုံနွယ်ပင်ကလေးများ ပေါက်လျက် ရှိလေသည် ။ ဦးတော် ၏ ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော ခေါင်းသည် ချုံနွယ်များ ထိပ်မှ ပေါ်လာလေသည် ။

‘ဝံပုလွေ ငါ့ဆီ မလာတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ ’ နီကိုလေသည်

စိတ်ပျက်စပြုလာ၏။ ‘ငါဟာ စစ်တိုက်တဲ့ နေရာမှာ ကံမကောင်း၊
ဖဲရိုက်တဲ့ နေရာမှာ လည်း ကံမကောင်း၊ အမဲလိုက်တဲ့ နေရာမှာ လည်း
ကံမကောင်းပါကလား’

နီကိုလေသည် ဤသို့တွေးရင်း ဩစတားလစ်တိုက်ပွဲနှင့်
ဒိုလိုကော့ဗ်ကို အမှတ်ရလာ၏။

‘ဒီပြင် နေရာတွေမှာ ကံမကောင်းချင်နေပါ ဘုရား၊ တစ်သက်မှာ
တစ်ခါလောက် ဝံပုလွေမ ကြီးတစ်ကောင်လောက်တော့
ရအောင်လုပ်ပေးပါ’

နီကိုလေသည် နားကိုစွင့် မျက်လုံးကိုဖွင့်၍ ဝဲယာကို
လှည့်ကြည့်မိ၏။ တောလိုက်ခွေးများ ၏ အော်သံမှာ
အနည်းငယ်အသံပြောင်းသွားသည် ကို သတိပြုလိုက်မိ၏။

တစ်ဖန် လက်ယာဘက်သို့ ပြန်ကြည့်လိုက်မိပြန်သည် ။
လူသူကင်းရှင်းလျက်ရှိသော ကွင်း ပြင်ကြီးထဲ၌
မည်းမည်းသဏ္ဌာန်တစ်ခုသည် မိမိ၏ တာဘက်သို့ထွက်လာခြင်းကို
မြင်ရ၏။ ‘ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့ လား’ဟု တွေးမိရာက တစ်စုံတစ်ရာကို
ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ စောင့်စားနေရသူ တစ်ယောက် သည်
မိမိမျှော်လင့်နေသော အရာကို မြင်ရသည် ၌ ဟင်းခနဲ သက်မကြီးချ၍
ဘဝင်ကျသွားသကဲ့သို့ နီကိုလေသည် သက်မကြီးတစ်လုံးကို
ချလိုက်သည် ။ ဝံပုလွေကိုမြင်သည့် အခါ၌ နီကိုလေ၏ ပျော်ရွှင်
ခြင်းကား ဆိုဖွယ်မရှိတော့ပြီ။ နီကိုလေသည် မိမိ၏ မျက်စိများကိုပင်
မယုံနိုင်ဘဲ တစ်စက္ကန့်မျှ ကြက်သေသေ၍ ကြည့်နေမိသည် ။

ဝံပုလွေသည် ကွင်းပြင်ဘက်သို့ ပြေးလာရာမှ ရှေ့တွင် ရှိသော
ချောက်ဦးတိုကလေးတစ်ခုကို ခုန်လိုက်၏။ ဝံပုလွေမှာ

ကျောမွဲမွဲဝမ်းဗိုက်နီနီဖြင့် ဝံပုလွေအိုတစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ ။ ဤအချိန်၌ ဝံပုလွေ မှာ အန္တရာယ်ကင်းပြီဟု ယူဆသည့် ဟန်ဖြင့် တစ်ဟုန်ထိုးမပြေးတော့ဘဲ ခပ်မှန်မှန်သာ ပြေးလျက် ရှိလေသည်။ ။ နီကိုလေသည် အသက်ကိုမျှ ပြင်းပြင်းမရှူရဲဘဲ မိမိ၏ ခွေးဝံပုလွေများကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ခွေးဝံပုလွေကြီးများကား ဝံပုလွေကို မမြင်၍ လော၊ အလစ်ချောင်းနေကြ၍ လော မသိ။ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြသေးချေ။ ကာရေအမည်ရှိ ခွေးဝံပုလွေကြီးကား ခေါင်းနောက်ပြန် လှည့်ကာ ကိုယ်ပေါ်မှ သန်းများကို ရှာလျက်ရှိ၍ တစ်ချက်တစ်ချက်၌ ဝါထိန်သောသွားကြီးများ ကိုဖြကာ နောက်ခြေကို ဟပ်လိုက်သည်။ ။

"အူ လူ၊ လူ" နီကိုလေသည် နှုတ်ခမ်းကိုစု၍ တောသံပေးလိုက်၏။ နီကိုလေ၏ အသံ ကြောင့် ခွေးဝံပုလွေများ သည် ဖြုန်းခနဲရပ်ကာ နားရွက်များကို ပေထားလိုက်ကြသည်။ ။ ကာရေသည် နောက်ခြေထောက်များကို ကုတ်ခြစ်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ မတ်တတ်ရပ်၍ နားစွင့်ထားလိုက်ပြီး အမွေး ဖွားဖွားရှိသော အမြီးကြီးကို ယမ်းနေသည်။ ။

ထိုအချိန်၌ ကား ဝံပုလွေသည် တောစပ်မှ ထွက်ကာ နီကိုလေ၏ တာထဲသို့ တန်းလန်းကြီး ဝင်လာခဲ့လေပြီ။ နီကိုလေသည် ခွေးဝံပုလွေကြီးများကို ကြိုးဖြေပေးလိုက်ရတော့မည်လောဟု တွေးနေမိသည်။ ။ ဤအခိုက်အတန့်ကလေးအတွင်း၌ စောစောက အေးအေးဆေးဆေးရှိလှသော ဝံပုလွေ၏ ပုံသဏ္ဌာန်မှာ ရုတ်ခြည်းပြောင်းသွားလေသည်။ ။ ဝံပုလွေသည် တစ်သက်တွင် တစ်ခါမျှ မြင်ဖူးခြင်းရှိဟန် မတူသေးသော လူ၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးကို မြင်လိုက်သည် ၌ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်သွား ပြီးနောက် ခေတ္တရပ်၍

နီကိုလေဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ဝံပုလွေသည်
ပြန်လှည့်သွားရမည် လော၊ ဆက်၍ လာရမည်လောဟု ဝေခွဲမရသည့်
လက္ခဏာဖြင့် ရပ်၍ တွေ့နေပြီးမှ ကိစ္စမရှိတန်ရာ ဟူသော ဟန်မျိုးဖြင့်
ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကြည့်တော့ဘဲ ခပ်မှန်မှန်ခုန်၍ ပြေးလျက်ရှိလေသည်
။

"အူ လူ့ လူ့" နီကိုလေက ပင်ကိုသံ မဟုတ်သော
တောခြောက်သံကို ပြုလိုက်သည် နှင့် မြင်းကြီးသည် လျှိုကလေးများ ၊
ချောက်ဦးတိုကလေးများကို လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်ကာ တောင်ကမူ
ကလေးပေါ်မှ ဆင်းခဲ့၍ ဝံပုလွေရှိရာသို့ ပြေးလာခဲ့၏။
ခွေးဝံပုလွေများကလည်း နောက်က ပြေး လိုက်လာကြပြီး
မြင်းကိုကျော်ဖြတ်သွားကြသည် ။ နီကိုလေသည် မိမိ၏ အသံကိုလည်း
မကြား၊ ဒုန်း စီးနေသည် ကိုလည်း သတိမထားမိ၊
ပြေးလိုက်လာကြသော ခွေးဝံပုလွေများကိုလည်း မမြင်၊ မိမိ အောက်က
မြေကြီးကိုလည်း ဂရုမပြုမိတော့ဘဲ ရိုးတစ်လျှောက်တွင်
ခြေကုန်သုတ်လျက်ရှိသော ဝံပု လွေကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်၍
လိုက်လာခဲ့၏။ ခွေးဝံပုလွေအုပ်သည် နီကိုလေ၏ မြင်းကို ကျော် တက်
လာလေရာ ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးလာသော ခွေးဝံပုလွေမှာ အနက်ကွက်များ
ထနေသော တင်ကျယ် ကျယ်နှင့် ခွေးဝံပုလွေကြီးမိလကာ ဖြစ်၏။
မိလကာမှာ ဝံပုလွေနှင့် သိပ်မကွာတော့ချေ။ တဖြည်း ဖြည်း နီး၍ နီး၍
လာခဲ့ကာ နောက်ဆုံး၌ ဝံပုလွေနားသို့ ရောက်သွားလေပြီ။ ဝံပုလွေသည်
နောက်ပြန် လှည့်ကာ မိလကာကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ပြီး
ခုခံရန်ပြင်လိုက်၏။ ခါတိုင်း၌ မိလကာသည် တစ်ဟု န်ထိုးဝင်၍
ကိုက်ခဲလေ့ရှိသော်လည်း ယခုတစ်ကြိမ်တွင် မူ အရှိန်လျှော့လိုက်ကာ
အမြီးကို ထောင်၍ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းကို တောင့်ထားလိုက်တော့၏။

"အူ လူ၊ လူ၊" နီကိုလေက တောသံပေးလိုက်ပြန်သည်။ ။

လူ၊ဘင်အမည်ရှိ နီကြန်ကြန် ခွေးဝံပုလွေကြီးသည် မီလကာ၏ နောက်မှ တက်လာကာ ဝံပု လွေကို အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ခုန်အုပ်လိုက်ပြီးနောက် ဝံပုလွေ၏ တင်ပါးနောက်ပိုင်းကို ခဲထားလိုက်သည်။ ။ သို့ရာတွင် လူ၊ဘင်သည် အလန့်တကြားဖြင့် ချက်ချင်းဘေးသို့ခုန်၍ ရှောင်လိုက်၏။ ဝံပုလွေ သည် ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းကို ပစ်၍ ဝပ်နေလိုက်ပြီး သွားများကို ဖြထားရာမှ တစ်ဖန် ပြန်၍ ထလိုက် လျက် ရှေ့သို့ဆက်၍ ပြေးပြန်သည်။ ။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် ကား ခွေးဝံပုလွေများ သည် အနီးကပ်၍ မလိုက်ရဲကြတော့။ ခပ်ဝေးဝေးမှ သာ လိုက်လာကြလေသည်။ ။

ဤအတိုင်းသာဆိုပါက ဝံပုလွေမှာ လွတ်သွားတော့မည် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နီကိုလေ အလွတ် မခံနိုင်။ သို့ကြောင့် နီကိုလေသည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းကြည့်ကာ အားအကိုးရဆုံးဖြစ်သော ခွေးဝံပုလွေကြီးကို ရှာပြီးနောက် 'ကာရေ ကာရေ၊ အူ လူ၊ လူ၊ လူ၊' ဟု အသံပေးလိုက်သည်။ ။ ကာရေမှာ အသက်အတန်ငယ်ကြီးသော ခွေးဝံပုလွေကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်သော်လည်း ဝံပုလွေနှင့် အနီး ဆုံးနေရာမှ ကပ်လိုက်လာကာ ချက်ကောင်းတွင် ဝင်အုပ်ရန် အရိပ်အခြည်ကြည့်လျက်ရှိ၏။ သို့ရာ တွင် ကာရေမှာ ခုန်အုပ်ချိန် မရတော့ချေ။ ဝံပုလွေတို့ မည်သည် အလွှားမြန်သော သတ္တဝါမျိုးဖြစ်၍ ခွေးဝံပုလွေတို့ မှာ ကောင်းစွာမပြေးနိုင်သော သတ္တဝါမျိုး ဖြစ်လေရာ ခဏအကြာတွင် ကာရေနှင့် ဝံပုလွေတို့ မှာ အတန်ငယ်ဝေးသွားကြလေပြီ။ အရှေ့တွင် ကား တောစပ်တစ်ခုရှိ၏။ ထိုတောစပ်သို့ ရောက်လျှင် ဝံပုလွေကို မျက်ခြေပြတ်သွားတော့မည်မှာ သေချာလျက် ရှိလေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် တစ်ဖက်မှ

တောလိုက်သမားတစ်ဦးသည် မြင်းစီးကာ တောလိုက်ခွေးများ
ခြံရံလျက်ပေါ်ထွက် လာပြီး ဝံပုလွေ၏ နောက်သို့
တန်းတန်းကြီးလိုက်လာသည် ကို မြင်ရသဖြင့် နီကိုလေမှာ
စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။ ထို တောလိုက်သမား၏
ခွေးဝံပုလွေအုပ်ထဲမှ ဝါကျင့်ကျင့် ခွေးဝံပုလွေတစ်ကောင်သည်
ဝံပုလွေကို ရှေ့တည့်တည့်မှ ဖိ၍ ခုန်အုပ်လိုက်ရာ ဝံပုလွေမှာ
လဲကျသွား၏။ သို့ရာတွင် ဝံပုလွေသည် ချက်ချင်းပြန်ထကာ သွားများကို
ဖြလိုက်ပြီးနောက် အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလောက်သော လျင်မြန်ခြင်း
မျိုးဖြင့် ဝါကျင့်ကျင့် ခွေးဝံပုလွေကို ခုန်၍ ကိုက် လိုက်လေရာ
ခွေးဝံပုလွေသည် စူးစူးရှရှအော်၍ မြေကြီးပေါ်သို့ လဲကျသွားပြီးနောက်
နံဘေးမှ သွေးများ စီးကျ လာလေသည် ။

"ကာရေ၊ ကာရေ" နီကိုလေသည် ၎င်း၏ ခွေးဝံပုလွေကြီး ကာရေကို
လှမ်းခေါ်လိုက်ပြန် သည် ။

ဤသို့ဖြစ်နေသည့် အခိုက်အတန့်တွင် စောစောက
ပြတ်ကျန်ရစ်ခဲ့သော နီကိုလေ၏ ခွေးဝံပု လွေကြီးကာရေသည်
ငါးလှမ်းခန့်အကွာသို့ ရောက် လာလေသည် ။ ဝံပုလွေသည်
နောက်ထပ်ရောက် လာသော အန္တရာယ်ကို သတိထားမိဟန်ဖြင့်
ကာရေကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် အမြီးကို ခြေ
ထောက်ကြားတွင် ကုပ်ထားလိုက်ကာ ယခင်ကထက်လျင်မြန်သော
အဟု န်ဖြင့် ထွက်ပြေးလေသည် ။ သို့ရာတွင် နောက်ကျခဲ့လေပြီ။
ကာရေသည် ဝံပုလွေအပေါ်သို့ ခုန်အုပ်မိရက်သားဖြစ်ကာ တစ်ကောင်
တစ်ကောင် လုံးထွေးရင်း ရှေ့က လျှိုကလေးထဲသို့
လိမ့်ကျသွားကြလေသည် ။

နီကိုလေ ရောက်သွားသောအခါ၌ လျှို့ဝှက်လေးထဲတွင် ဝံပုလွေနှင့်
ခွေး များ မှာ လုံးထွေးလျက် ရှိကြ၏။ ဝံပုလွေသည် ဝိုင်းဝိုင်းလည်
ကိုက်ခဲနေကြသော တောလိုက်ခွေးများကြားမှ ရုန်းထွက်လျက် ရှိရာ
ပြာမွဲမွဲအမွေးများကိုလည်းကောင်း၊ အားပြု၍
နောက်သို့ဆန့်ထောက်ထားသော နောက်ခြေနှစ် ဖက်ကိုလည်းကောင်း၊
နားရွက်ကုပ်လျက် အကြောက်ကြောက်အလန့်လန့်
ဝှက်ထားသောခေါင်းကို လည်းကောင်း မြင်ရလေရာ (ကာရေသည်
ဝံပုလွေကို လည်ကုပ်မှ ခဲထားသည် ။) ထိုအချိန်ကလေးမှာ
နီကိုလေအဖို့ ၌ ၎င်း၏ ဘဝတွင် အပျော်ဆုံးသောအချိန်ဟု ပင်
ထင်မှတ်မိသေး၏။ နီကိုလေသည် ဝံပုလွေအား တောလိုက်
ဓားကောက်နှင့် ဝင်ထိုးရန် ကုန်းဖျားကို လက်ဖြင့် လှမ်းကိုင်ကာ
ဆင်းမည် အပြုတွင် ဝံပုလွေသည် ဝိုင်းအုံနေကြသော
တောလိုက်ခွေးများ အလယ်မှ ခေါင်းပြုလျက် ရှေ့ခြေ ထောက်များ ဖြင့်
လျှိုရိုးကမ်းပါးကို ကုတ်၍ တက်လိုက်သည် ။ ထို့နောက်
သွားကိုစေ့လိုက်ပြီး (ထိုအချိန်တွင် ဝံပုလွေသည် ကုပ်ကိုခဲထားသော
ကာရေ၏ ပါးစပ်မှ လွတ်ထွက်လာခဲ့လေပြီ။) နောက်ခြေနှစ်ချောင်းကို
အားပြုကာ လျှိုရိုးကမ်းပါးပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ အမြီးကုပ်လျက်
ဆက်လက် ထွက်ပြေးသွားပြန်သည် ။ ကာရေကား
ဒဏ်ရာရကျန်ခဲ့သည့် လက္ခဏာဖြင့် အမွေးများ စုတ်ဖွာ
ထလျက်ရှိရာက လျှိုရိုးကမ်းပါးကို အနိုင်နိုင်ကုတ်ကတ်တက်၍
လိုက်သွားပြန်သည် ။

‘ဘုရား ဘုရား။ သွားပြီ၊ လွတ်သွားပြီ’ နီကိုလေသည်
အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားသည် ။

ထိုအခိုက် ဝံပုလွေ ဦးတည်ပြေးနေသည့် အရပ်ဆီမှ ဦးတော်၏

တောလိုက်သမားများ နှင့် ခွေးဝံပုလွေအုပ်များ ပေါ်လာပြန်သဖြင့်
ဝံ ပု လွေ မှာ တန့်နေပြန်သည် ။ ဝံပုလွေကား တစ်ချို့ အဝိုင်းခံ
ရပြန်ပေပြီ။

နီကိုလေနှင့် ၎င်း၏ တောလိုက်တပည့်များ သည် လည်းကောင်း၊
ဦးတော်နှင့် ၎င်း၏ တော လိုက်တပည့်များ သည် လည်းကောင်း
ဘေးပတ်လည်မှ ဝံပုလွေကို ပန်း၍ စီးလာကြပြီး "အူ လျူ လျူ လျူ"ဟု
တောသံပေးကာ ဝံပုလွေ ရပ်မည်ပြုတိုင်း မြင်းပေါ်မှ ဆင်းရန်
ပြင်ကြသည် ။ သို့ရာတွင် ၎င်း တို့ ဆင်းမည်ပြုတိုင်း ဝံပုလွေက
တောစပ်ဘက်သို့ ဆက်ပြေးပြန်သဖြင့် မဆင်းသာတော့ဘဲ ပန်း၍
လိုက်လာကြပြန်သည် ။

နီကိုလေ၏ တာ၌ ဤသို့ဖြစ်ပျက်နေစဉ်တွင် ဒင်နီယယ်သည်
တောခြောက်သံများကို ကြားရ သဖြင့် တောအုပ်ထဲမှ
ပြန်ထွက်လာခဲ့သည် ။ သို့ ပြန်ထွက်လာချိန်မှာ ကာရေက ဝံပုလွေ၏
လည်ကုပ် ကို ခဲထားသည့် အချိန် ဖြစ်၏။ ဒင်နီယယ်သည်
မြင်းဇက်ကိုသတ်ကာ ထိုအခြင်းအရာကို လှမ်းကြည့် နေသည် ။
သို့ရာတွင် နီကိုလေတို့ လူသိုက်မှာ တန့်ချည်ပြေးချည်ဖြင့်
ပရိယာယ်များ လှသော ဝံပုလွေ ကြောင့် မြင်းပေါ်မှ မဆင်းသာကြဘဲ
ရှိနေကြပြီး ဝံပုလွေတောစပ်ဘက်ဆီသို့ ထွက်ပြေးသည် ကို မြင်ရ သည်
တွင် ဒင်နီယယ်သည် မိမိ၏ ဖောင်းဝတ်ရောင်မြင်းကြီးကို
ဝံပုလွေဘက်သို့ ဦးလှည့်မပေးတော့ ဘဲ တောဘက်သို့ကြို၍
စီးလာခဲ့သည့် အတွက် ဦးတော်၏ ခွေးဝံပုလွေကြီးများကြောင့်
ကွင်းအလယ် တွင် ရပ်ချည်ပြုချည်နေသော ဝံပုလွေနှင့်
ပက်ပင်းတိုးနေလေသည် ။

ဒင်နီယယ်သည်

လက်ဝဲဘက်လက်ထဲတွင်

တောလိုက်ဓားကောက်ကို ကိုင်လျက် ပိန်လိုက် ဖောင်းလိုက်ဖြင့် ပြင်းစွာ အသက်ရှူလျက်ရှိသော ဖောင်းဝတ်ရောင်မြင်းကြီး၏ နံဘေးကို တရွမ်း ရွမ်းဖြစ်အောင် ကြိမ်သွင်း၍ ဒုန်းစိုင်းလာခဲ့သည်။ ။

ဒင်နီယယ်၏ ဖောင်းဝတ်ရောင် မြင်းကြီးသည် နီကိုလေ၏ အနီးမှ ရှူးရှူးရဲရဲမြည်၍ ကျော်တက်သွားသည် ကို နီကိုလေ မြင်လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် မြင်းပေါ်မှ လူတစ်ယောက်ကျသွား သံကို ကြားလိုက်ပြီးနောက် တောလိုက်ခွေးများ ၏ အလယ်ရှိ ဝံပုလွေ၏ ကျောကုန်းပေါ်၌ ဒင်နီ ယယ်သည် ခွလျက်သားဖြစ်နေပြီး ဝံပုလွေ၏ နားရွက်များကို မမိမကမ်းဖြင့် လှမ်းဆွဲနေသည်။ ။ တောလိုက်ခွေးများ အဖို့ လည်းကောင်း၊ တောလိုက်သူများ အဖို့ လည်းကောင်း၊ သားကောင်ဝံပုလွေ အဖို့ လည်းကောင်း အဆုံးသို့ ရောက်ချေပြီဟု ထင်ရ၏။ ကြောက်လန့်လျက်ရှိသော ဝံပုလွေသည် နားရွက်များကို ပေ၍ ကုတ်ထားကာ အောက်မှ လူးလဲထရန် ကြိုးစားနေသည်။ ။ သို့ရာတွင် ခွေးဝံပု လွေများက အလွတ်မပေးဘဲ ခဲထားကြသည်။ ဒင်နီယယ်သည် ထလိုက်လျက် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ကာ ဝံပုလွေကို ခုန်အုပ်၍ ၎င်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် ဖိထားလိုက်ပြီး ဝံပုလွေ၏ နားရွက်များကို မိမိရရကြီး ဆွဲထားလိုက်သည်။ ။ နီကိုလေသည် ဝံပုလွေကို ဓားကောက်ဖြင့်ထိုးရန် ရွယ်လိုက်သည်။ ။ သို့ရာတွင် ဒင်နီယယ်က လေသံကလေးဖြင့် "မထိုးနဲ့ သခင်လေး၊ မထိုးနဲ့။ ။ ကျွန်တော် အရှင်ဖမ်းမယ်" ဟု ဆိုကာ ဝံပုလွေ၏ လည်ပင်းကို ခြေဖြင့်နင်းထားသည်။ ။ ဒင်နီယယ် သည် ဝံပုလွေ၏ အာခေါင်ထဲသို့ တုတ်တောက်၍ ခံကာ ခေါင်းကို ကြိုးကွင်းဖြင့် စွပ်လိုက်ပြီးနောက် ခြေထောက်များကိုလည်း ကြိုးနှင့် ဖမ်းတုပ်လိုက်လျက် ဝံပုလွေ၏

ကိုယ်ပေါ်သို့ သုံးလေးခါလောက် လှိမ့်၍ ချလိုက်သည်။ ။

ထို့နောက်၌ ကား ဒင်နီယယ်တို့ လူသိုက်သည် ကြိုးတုပ်ထားသော
ဝံပုလွေကို တရှူးရှူးဖြင့် မောနေသောမြင်းကြီး၏ ကျောကုန်းပေါ်သို့
တင်လိုက်ကြပြီး ပင်ပန်းသော်လည်း ရွှင်ပျသော မျက်နှာ ထားဖြင့်
တောလိုက်သူများ ပြန်တွေ့ရန် ချိန်းဆိုထားသည့် ခရီးသို့
ပြန်လာခဲ့ကြလေရာ ခွေးများမှာ မြင်းကျောကုန်းထက်က ဝံပုလွေကို
ဟောင်၍ လိုက်လာကြလေ၏။ ထိုနေ့က တောလိုက်ကြရာ၌
အခြားတောလိုက်ခွေးများက ဝံပုလွေပေါက်ကလေးနှစ်ကောင်ကို
ကိုက်သတ်ခဲ့ကြပြီး ခွေးဝံပုလွေ များကလည်း ဝံပုလွေပေါက်
သုံးကောင်ကို ကိုက်သတ်ခဲ့ကြ၏။ တောစခန်း၌ ကား တောလိုက်သူ
အသီးသီးသည် မိမိတို့ ရရှိသော သားကောင်များကို
ယူဆောင်ခဲ့ကြပြီးနောက် မိမိတို့ တောလိုက်ရပုံ များကို
ပြန်လည်ပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏။ နီကိုလေတို့ လူသိုက်
ရောက်လာသောအခါ၌ အားလုံးစုဝေး လာကြကာ ဝံပုလွေကို
ကြည့်ကြ၏။ ဝံပုလွေကား ကျယ်ပြန့်ရှည်လျားသော နဖူးပြင်ကြီးရှိသည့်
ခေါင်းကြီးကို ငိုက်စိုက်ချလျက် အာခေါင်တွင် တုတ်ထောက်ထားသဖြင့်
ပါးစပ်ကြီးဟနေရင်းက ဝိုင်းအုံကြည့်နေလျက်ရှိသော ခွေးများ ၊
တောလိုက်သမားများကို စူးရှပြောင်လက်သော မျက်လုံးများ ဖြင့်
ကြည့်လျက်ရှိလေသည် ။ ဝံပုလွေမှာ သွား၍ တို့လိုက်သည် နှင့်
တုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရသော ခြေထောက်နှစ်ချောင်းပူးကို ခုန်ဆွခုန်ဆွ
လုပ်လျက် ပြူးကျယ်သောမျက်လုံးကြီးများ ဖြင့် လှမ်း၍
ကြည့်နေတတ်သည် ။ မြို့စားကြီးရောစတော့ဗ်လည်း ရောက်လာ၍
ဝံပုလွေကို လက်ဖြင့်တို့ ကြည့်၏။

"အလိုလေး၊ နည်းတဲ့ ကောင်ကြီး မဟုတ်ပါလားကွ။ ဟေ

ဒင်နီယယ်" မြို့စားကြီးက အနီး တွင် ရပ်နေသည့် တောလိုက်မုဆိုးကြီး
ဒင်နီယယ်ကို လှမ်းပြောလိုက်၏။

"မှန်ပါ" ဒင်နီယယ်က ဦးထုပ်ပြားကိုချွတ်၍ ဖြေလိုက်သည် ။

မြို့စားကြီးသည် ဝံပုလွေ မိမိတာမှ ထွက်သွားပုံနှင့် ဒင်နီယယ်၏
တာထဲသို့ဝင်၍ သွားပုံ မြင်ယောင် လာလေသည် ။

"ငါ့လူ ဒင်နီယယ်ကတော့ တကယ် သန်လည်း သန်တဲ့
ကောင်ကြီးပေပဲကွာ။ ဟုတ်ဘူးလား ဟေ့ ဒင်နီယယ်" မြို့စားကြီးက
ပြောလိုက်သည် ။

ဒင်နီယယ်၏ အဖြေကား ရှက်နိုးဟန်ရှိ၍ ကလေးငယ်၏
ချိုသာနူးညံ့သော အပြုံးမျိုးသာ တည်း။
